

Stofmisbrugsbehandlere:

Presset på fagligheden

13/2010

25. JUNI

ISSN 0105-5399

Ansvarshavende
Forbundsformand
Kirsten Nissen

Redaktion
Jens Nielsen (redaktør)
Kurt Ladefoged
Lone Marie Pedersen
Maria Rørbæk
Layout
Steven Leweson

Stillingsannoncer
Lene Jensen, Datagraf Auning AS,
Energivej 75, 8963 Auning
Tlf. 8795 5555,
fax 8795 5544
annoncer@datagraf.dk

Læserindlæg, artikler og
anmeldelser er ikke nødvendigvis
udtryk for redaktionens eller
organisationens mening.
Redaktionen påtager sig intet
ansvar for uopfordret indsendt stof.

Alle artikler i Socialpædagogen
kan desuden findes i arkivet på
www.socialpaedagogen.dk

Adresse
Socialpædagogen
Brolæggerstræde 9,
1211 København K
Tlf. 7248 6000
Åbningstid: mandag-onsdag 9-15,
torsdag 9-17, fredag 9-13
Telefax: 7248 6001
redaktionen@sl.dk
www.socialpaedagogen.dk

Abonnement
Abonnementspris 2010:
877,00 kr. inkl. moms (26 numre)
Løssalg: 39,00 kr. + porto

Tryk og produktion
Datagraf Auning AS

Oplag
42.518 i perioden
1.7.08-30.06.09

Redaktionen af 13/10
er afsluttet den 17.06.2010.

Deadline for læserbreve og
stillingsannoncer til 14/10,
der udkommer den 9. juli, er
mandag den 28. juni kl. 12.
Deadline for stillingsannoncer til
15/10 er den 12. juli kl. 12.
For tekstsiderannoncer er deadline
til 15/10 onsdag den 7. juli.

Forsidefoto:
Jakob Carlsen

 Medlem af
Danske
Specialmedier

KOMMENTAR

Samarbejde skal give mening for os, og det gør det
med oppositionen lige nu

Vi går efter indflydelse og en ny regering

Af Benny Andersen
Forbunds næstformand

FOTO: VIBEKE TOFT

Socialdemokratiet og SF har fremlagt en plan for, hvordan vi kommer helskindet igennem den økonomiske krise. Fair Løsning, hedder planen, som blandt andet lægger op til, at vi skal arbejde os ud af krisen – ikke forsøge at spare os ud af den, sådan som den siddende regering er i gang med. Fagbevægelsen er blevet spurgt og har nikked ja til at være med til at virkeliggøre planen. Den alliance har LO modtaget kritik for. Kritikerne mener, fagbevægelsen på den måde forlover sig med oppositionen og dermed træder et skridt tilbage i forhold til partipolitisk uafhængighed.

Men det er en enøjet og unuanceret kritik!

Når fagbevægelsen vælger at samarbejde med oppositionen, handler det ikke om, at vi har forlovet os med rød blok. Det handler udelukkende om, at vi søger at varetage medlemmernes interesser bedst muligt. S og SF viser vilje til at samarbejde med og inddrage fagbevægelsen. Og det er mere end, hvad man kan sige om den nuværende regering. Oppositionen lægger desuden op til en politik, der på rigtig mange af de centrale punkter rimer bedre på, hvad fagbevægelsen i almindelighed og Socialpædagogerne i særdeleshed står for. De vil for eksempel arbejde for en lang række af de sager, som ikke bare berører vores medlemmers dagligdag, men også har stor betydning for vores brugergrupper. Ligesom deres fokus på ansættelses- og arbejdsvilkår langt hen ad vejen er i tråd med vores.

På nogle punkter er der kort sagt meget mere at hente for os og vores medlemmer ved at samarbejde med oppositionen, end der vil være ved et samarbejde med regeringen. Det er en afvejning, vi tager løbende. Samarbejde skal give mening for os, og det gør det med oppositionen lige nu. Vi er interesserede i et systemskifte. Vi er interesserede i at møde modspil i stedet for modstand. Vi vil udvikle i stedet for afvikle. Vi går efter indflydelse og efter mulighed for at gøre en forskel. Vi vil have energien og anstændigheden tilbage i politik. Og alt det forudsætter en ny regering.

Et samarbejde med oppositionen betyder bestemt ikke, at vi skal skrinlægge alt andet frugtbart tværpolitisk samarbejde. I det daglige øver vi i mange sammenhænge indflydelse på det konkrete politiske arbejde – også med den nuværende regering. For det her handler netop ikke om en forlovelse, men om, at vi gerne vil spille på det hold, hvor det giver mest mening.

INDHOLD

FOTO: JAKOB CARLSEN

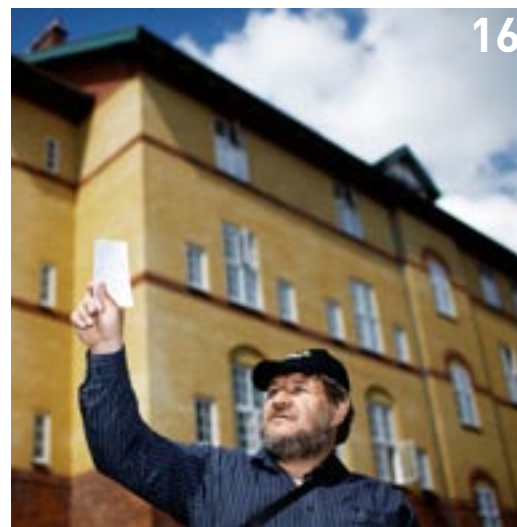
06

04 KOMMUNAL ØKONOMI

Der var ingen penge på bordet, men nok så meget politik under bordet, da regeringen og kommunerne indgik årets økonomaftale. Som i 2009 fik kommunerne regeringen til love at ændre regler og love, så kommunerne får større råderum, når det handler om at fastlægge niveauet for de sociale ydelser. En skammelig måde at føre politik på, mener Socialpædagogerne

04 Ingen penge, masser af politik**06 STOFMISBRUG**

Socialpædagoger er ikke længere i flertal på stofmisbrugsområdet – deres faglighed er under pres. Det fremgik på det faglige netværk for stofmisbrugsbehandlers konference om pædagogens rolle i behandlingsarbejdet. 'Behandlernes kompetence og faglighed er afgørende for behandlingsresultatet', fastslog socialoverlæge Peter Ege. Og derfor kan det bekymre, at en undersøgelse viser, at socialpædagogerne læser mindre faglitteratur end de andre faggrupper på stofmisbrugsområdet

06 Socialpædagoger er presset på fagligheden**09** Den dygtige behandler gør en forskel**12** Flere handleplaner, mere behandling**13** Skærp fagligheden!**15 VELFÆRDSDEMONSTRATION**
Solid manifestation mod 'genopretningspakken'

16

FOTO: RICKY JOHN HANSEN

16 BYVANDRING

Per Ernstsens mistede det hele og endte som hjemløs. I mange år røg han ind og ud af boliger, men levede i årevis på herberger og varmetuer. Nu er han talsmand for SAND og en af de fem nye bygguider i København, der byder turister og fastboende på byvandring i de hjemløse og udstødes dele af byen

16 Fra hjemløs til turguide**21 UDSATTE UNGE**

Udsatte unge har behov for skræddersyede løsninger

22 HOVEDBESTYRELSEN

Lærerprojektet i mål

23 OK 2011

Offentligt ansatte skylder fra start

23 ARBEJDSMILJØ

Bedre samarbejde om tilskadekomne

25 FACEBOOK

Pris til debatlystne socialpædagoger

26 SYNSPUNKT

Døgninstitutionerne har deres berettigelse

KOMMUNAL ØKONOMI

Ingen penge, masser af politik

Økonomiaftalen mellem regeringen og kommunerne endte som regeringen havde ønsket det med økonomisk nulvækst. Til gengæld er der masser af politik både på og mellem linjerne. En fordækt måde at ændre grundlæggende socialpolitiske principper på, kritiserer Socialpædagogerne næstformand

Af Jens Nielsen, jni@sl.dk

Det er et stort demokratisk problem, når KL og regeringen på den måde begynder at tinge om de udsatte gruppers livsvilkår under økonomiforhandlingerne. Det er en fordækt måde at føre socialpolitik på

Benny Andersen,
næstformand,
Socialpædagogerne

Normalt handler økonomiforhandlinger om, ja, penge. Og det handlede det selvfølgelig også om ved dette års økonomiforhandling mellem regeringen og Kommunernes Landsforening (KL). Men det handlede i høj grad også om politik.

Og det politiske handlede i den grad om det specialiserede sociale område – altså arbejdsfeltet for medlemmerne af Socialpædagogerne.

Aftalen rummer ikke flere penge til det socialpædagogiske område. Trods kommunernes meldinger om udgifter til området, der 'eksploserer', har KL ikke forhandlet en krone hjem til området.

Bløttilskuddene forhøjes ikke, som de ellers er blevet det de seneste tre år med et beløb målrettet det specialiserede sociale område. Kommunerne får heller ikke lov til at udvide servicen på området for 'egne penge', hvis de måtte ønske det. Den eneste måde, det specialiserede område kan få flere penge på, er gennem effektiviseringer og ved at få midler, der måtte komme ind fra de afbureaukratiseringsinitiativer, regeringen har igangsat.

Desuden er der ikke megen udsigt til nybyggeri af for eksempel nye handicapboliger: Anlægsområdet har fået skåret 25 procent af, og af de midler, der er til rådighed i 2011, er der kun øremærket penge til folkeskolen, mens der i øvrigt er lagt vægt på områder, der ikke inkluderer det specialiserede sociale område.

Og KL har tilsyneladende heller ikke ønsket at diskutere en ændret finansiering af det specialiserede sociale område, konstaterer Socialpædagogerne næstformand, Benny Andersen:

– Vi har længe peget på, at det er bydende nødvendigt, at vi ser på finansieringen af området.

Det er et stort problem, at man med denne aftale fastholder kommunernes eneansvar for økonomien, og igen bilder hinanden ind, at der bliver styr på økonomien, uden at staten påtager sig et medansvar, siger Benny Andersen.

Fordækt og lusket

Men mindst lige så meget bekymrer det ham, at forhandlingerne om økonomiaftalen igen i år blev et forum for politiske aftaler om noget, der dybest set ligger langt ud over kommunernes aktuelle økonomi.

– Vi så det sidste år, hvor regeringen som en del af aftalen forpligtede sig til at fremlægge det nu vedtagne lovforslag om handle- og betalingskommuner. Da det blev fremlagt, blev det kritiseret sønder og sammen – ikke bare af os, men af både brugere, pårørende, sociale organisationer og de andre fagforbund. Men vi talte for døve øren – det hele var afhandlet, og alle faglige og saglige argumenter blev afvist på det skammeligste, konstaterer Benny Andersen.

Når han mener, at den er gal igen, skyldes det, at KL og regeringen som en del af aftalen er blevet enige om at sikre kommuner, der køber pladser i en anden kommunes tilbud, indflydelse på taksterne, hvis mere end halvdelen af pladserne sælges til andre en beliggenhedskommunen. Altså en socialpolitisk ændring à la den, der blev givet sidste år, og som førte til det forkætrede forslag om handle- og betalingskommuner.

– Det betyder i praksis, at disse institutioners skæbne vil være helt overladt til købernes velvilje, og konsekvensen må blive, at ingen kommuner ønsker at drive de specialiserede tilbud. Tendensen til, at alle kommunerne forsøger at blive selvforsynende øges yderligere med aftalen, og kvaliteten følger selvfølgelig med ned af bakken, siger Benny Andersen og peger på et overordnet problem:

– Det er et stort demokratisk problem, når KL og regeringen på den måde begynder at tinge om de udsatte gruppers livsvilkår under økonomiforhandlingerne. Det er en fordækt måde at føre socialpolitik på, siger Benny Andersen.

– Hvis kommunerne fremover selv skal vurdere, hvilke borgere de har råd til at hjælpe, så kan jeg godt frygte, at de sætter overliggeren, så den i højere grad flugter med pengebeholdningen i kommunekassen end med den enkelte

borgers behov. Det er et alvorligt skridt væk fra den velfærdspolitik, vi har som særkende, og det er et lusket opgør med Serviceloven, som er en kompensationslovgivning, kritiserer han.

Angreb på ankesystemet

Hvordan løftet om øget råderum til den enkelte kommune i forhold til den enkelte handicappede eller udsatte borger skal indfries er uvist. Men KL gik i den afgørende del af forhandlingerne i offensiven med en række udfald mod de klageinstanser, den enkelte borger og dennes pårørende har, når kommunen har truffet en afgørelse: Ankestyrelsen, Det Sociale Nævn og Klagenævnet for Vidtgående Specialundervisning.

'Udgiftsdrivende ankeafgørelser' lød en overskrift på en analyse fra to KL-ansatte i KL's blad, Danske Kommuner, lige op til de afgørende forhandlinger. Og i et notat fra 27. maj, kaldet 'Ankekatalog', opremser KL knapt 30 sager, hvor de tre ankeinstanser har truffet afgørelser, der har påført kommunerne ekstra udgifter i forhold til dem, kommunens egen afgørelser ville have betydet.

Sagerne omfatter en – mildest talt – bred palet af sager fra tvist om reparation af en knallert, hvor borgeren ikke havde holdt øje med olie-indikatorlampen, over en familie med tre børn, der alle led af infantil autisme, som kommunen ikke ville

hjælpe til en større lejlighed, og til nogle sager om tvangsfjernelse af børn, hvor kommunerne ikke har skønnet, at der var grundlag for at fjerne børnene, mens Ankestyrelsen mener der er.

'Mange kommunalpolitikere har imidlertid på møder i KL-regi givet udtryk for, at ankesystemet virker udgiftsdrivende og vanskeliggør de økonomiske styringsmuligheder', som det hedder i en indledende konstatering i de 15 sider lange notat.

– Man kan spørge sig selv: Hvad havde kommunerne regnet med? Ankestyrelsen og de andre ankeinstanser er jo sat i verden for at lovene bliver taget bogstaveligt. Og så er det i øvrigt sådan, at ankeinstanser langt fra giver medhold til brugere eller pårørende i alle sager, men det glemmer KL tilsyneladende i sin iver efter at skaffe sig yderligere råderum, siger Benny Andersen og giver sit bud på konsekvenserne af aftalen mellem regeringen og KL:

– Med aftalen bliver de allersvageste grupper på det specialiserede sociale område udsat for et endnu større pres, og der er en stor risiko for, at vi fortsat vil se sager, hvor de tilbud, der reelt kan hjælpe udsatte børn og unge, voksne handicappede, udviklingshæmmede og sindslidende, ikke bliver givet på grund af kommunernes trængte økonomi. Det er kortsigtet og skammeligt, siger Socialpædagogens næstformand. ■

Mange kommunalpolitikere har imidlertid på møder i KL-regi givet udtryk for, at ankesystemet virker udgiftsdrivende og vanskeliggør de økonomiske styringsmuligheder

Notat fra KL

ANALYSE IKKE ENKELTMANDSSAGER

Tidligere i forhandlingsforløbet spillede KL ud med en række eksempler på enkeltsager, der kostede dyrt – i nogle tilfælde, fordi en ankeinstans havde omgjort en kommunal afgørelse.

Men en analyse fra revisionsfirmaet Deloitte, bestilt af Finansministeriet og KL selv, peger på, at det ikke er noget, der har nogen særlig betydning.

Analysen, der har set nærmere på 27 udvalgte tilbud, viser, at det ikke er hverken dyrere hjælpemidler, tomme pladser, højere til lægstakster, overskud i de enkelte tilbud eller dyre enkeltmandsprojekter, der har fået udgifterne til det specialiserede sociale område til beløbsmæssigt at stige med seks procent fra 2007 til 2009.

Stigningen i udgifterne skyldes til vis grad, at der ganske enkelt er flere brugere – flere børn og flere handicappede i botilbuddene. Det kan forklare tre af de seks procents stigning.

Men især skyldes de højere basistakster udgifter til:

- Løn til flere – og måske højere løn til nogle ansatte.

- Løn til uddannede vikarer.
- Dyrere drift, vedligeholdelse og administration, herunder markedsføring af tilbuddene.
- Flere udadreagerende beboere, der kræver mere personale.
- Stigende krav til dokumentation og journalisering.
- Stigende takster på tilbud til udviklingshæmmede børn og unge.
- Krav fra arbejdsmiljømyndigheder til personalets sikkerhed betyder behov for mere personale.

Udgifterne til anbragte børn og unge ligger ifølge analysen – men i modsætning til meldingerne fra kommunerne – stabilt, mens taksterne på tilbud til handicappede ikke viser en klar tendens. Tilbuddene til voksne handicappede i midlertidige tilbud er faldet med hele 17 procent, taksterne på tilbuddene til voksne handicappede på varige botilbud er steget 3 procent og taksterne på tilbud til funktionshæmmede børn er steget med 7 procent.

STOFMISBRUG

Billederne til artiklerne om stofmisbrug er taget på Glostrup Kommunes misbrugscenter KABS, afdelingen i Hvidovre. KABS leverer årligt behandling for stofmisbrug til omkring 1.300 borgere fra 18 kommuner i Storkøbenhavn. Organisationens 100 ansatte består af socialpædagoger, socialrådgivere, psykologer, social- og sundhedsassistenter, sygeplejersker, læger og administrativt personale. KABS driver også et videnscenter - KABS VIDEN. Læs mere på www.kabs.dk

Socialpædagoger er presset på fagligheden

Socialpædagoger er ikke længere i flertal på stofmisbrugsområdet. I dag skal Karin og Patrycja kæmpe for, at deres faglighed bliver synlig for de andre faggrupper. Der er en tendens til, at læger og sygeplejersker overtager området, siger hovedbestyrelsesmedlem Karen Holte

Af Lone Marie Pedersen, lmpl@sl.dk

Foto: Jakob Carlsen

Jeg føler mig ignoreret og mindre værd i forhold til min faglighed. Ingen er i tvivl om, hvad lægerne, sosu-assistenterne, sygeplejerskerne, psykologerne og socialrådgiverne laver. Men med mit fag er det anderledes. Nogle af mine kollegaer tror, at jeg bare sidder og snakker hele dagen, fordi de ikke kan se, at der ligger et stort relationsarbejde i den uformelle samtale med en borger.

Socialpædagog Karin Eriksen giver sin frustration luft på netværkskonferencen for socialpædagoger, der arbejder på stofmisbrugsområdet.

– Vores område er så undefinerbart, at vi knap nok selv kan sætte ord på, hvad vi laver. Men det betyder ikke, at vi ikke ved, hvad vi arbejder med, eller at vores indsats er mindre værd end den, de andre faggrupper præsterer.

Socialpædagogen møder hende og behandler kollegaen Patrycja Wyszomirska til et interview om faglighed. De er begge 30 år og understreger flere gange i løbet af interviewet, at de er begejstrede for deres arbejde. Karin kalder det sit ønskejob.

Det er deres leder, der har opfordret dem til at deltage i netværkskonferencen for at møde andre behandlere.

Patrycja: – En læge eller en sygeplejerske kan med ganske få ord fortælle, hvad de laver – hvis det da overhovedet er nødvendigt.

Karin: – Ja, og det kan vi ikke. Men jeg kan sige: Sæt dig ned og giv dig tid, så skal jeg nok fortælle, hvad vi laver.

Patrycja: – Vi spænder vidt. Og i stedet for at være frustrerede over, at det er svært at forklare med tre ord, skal vi være stolte over, at der skal en hel roman til for at fortælle om vores arbejde.

Vi er brandslukkere

De er også begge trætte af at høre, at alle mulige andre kan udføre deres arbejde. At det er alment menneskeligt at kunne rumme en borger, der har brug for personlig støtte.

Karin: – Det er en total amputation af den socialpædagogiske faglighed og en underkendelse af den støtte, som borgerne har brug for, og som vi kan give dem.

På konferencen er de blevet bestyrket i, at den manglende faglige anerkendelse ikke kun er et problem på deres arbejdsplads, men at andre kollegaer rundt i landet har samme oplevelse: At relationsarbejdet ikke bliver betragtet som et fagligt arbejde.

Ikke fordi de andre faggrupper vil dem noget ondt, men de har måske svært ved at se en faglighed, som ikke umiddelbart kan måles og vejes og diagnosticeres. Men som 'bare' er en relation.

Patrycja: – Der eksisterer i øjeblikket en krise omkring vores faglighed, der bliver præget af, at de andre har så fast et defineret arbejdsområde. Det betyder let, at de opgaver, der er tilbage, når de andre har gjort deres arbejde, skal vi udføre.

Stofmisbrugsbehandling

Socialpædagogernes faglige netværk for socialpædagoger, der arbejder med stofmisbrugere, holdt den 27. og 28. maj en konference under overskriften 'Pædagogens rolle i Stofmisbrugsbehandling 2010'.

På de næste sider bringer vi artikler, der tager afsæt i konferencens tema.

Men vi kan mere end det. Og det er ikke vores faglighed at passe telefon eller være fast kaffebygger.

Karin: – Når borgeren er blevet sendt hele turen rundt, og der ikke kan gøres mere, bliver de sendt videre til os. Vi er sidste instans for at noget kan ændres. Vi er brandslukkerne.

Ud af starthullerne

Patrycja og Karin mener, at det ikke mindst er op til socialpædagogerne selv at kunne vise omverdenen, hvad de kan. Det har ikke tidligere været så nødvendigt, da socialpædagogerne stort set var enerådende på behandlingsstederne for stofmisbrugere.

Men i dag er behandlerne i mindretal, og der er fare for, at deres faglighed bliver udvisket, mener de begge

Karin: – Hvis man ikke kender sin faglighed, bliver man et mix af alle andres fagligheder.

Og de vil begge slås for, at det ikke sker.

Karin: – Jeg er stolt af det, jeg laver og kan. Jeg har kæmpet for min uddannelse og for at få mit ønskejob. Vi vil ikke føre magtkampe, men hævde os på det pædagogiske.

Patrycja: – Vi vil gerne kæmpe mod den indstilling, at socialpædagoger er nogen, der bare sidder og snakker. Jeg kan ikke affinde mig med, at nogle kigger på mit arbejde på den måde.

Den svære pædagogrolle anno 2010

Det er – set i et historisk perspektiv – forståeligt, at Karin og Patrycja og mange andre behandlere har svært ved at beskrive, hvad de specifikt er gode til,

fortalte kredsformand i Nordsjælland og erfaren socialpædagog Karen Holte i en af rundbordsdebatterne på konferencen.

Hun repræsenterer Socialpædagogernes hovedbestyrelse i netværket for stofmisbrugsbehandlere. Før sin formandspost har hun i årevis arbejdet med stofmisbrugere.

– Da man i midten af 1970'erne begyndte at ansætte fagligt uddannede på stofmisbrugsområdet, udgjorde socialpædagogerne langt den største gruppe, siger Karen Holte.

– Men i dag er socialpædagogerne i mindretal, og der er en tendens til, at læger og sygeplejersker rykker mere og mere ind i misbrugsbehandlingen, men tanken var ikke, at de skulle overtage den, som der nogle steder synes at være en tendens til.

– Som faggruppe har vi svært ved at italesætte vores socialpædagogiske kompetencer. Vi har en talende kultur, hvor for eksempel socialrådgiverne har en skrivende. Noget af vores viden og erfaring sidder i hovedet, og tidligere blev den mundtligt overleveret. Det går ikke i dag. Vi bliver nødt til at have bedre adgang til viden og uddannelse, så vi kan blive skarpere på, hvad der er vores faglighed og dermed fortsat kunne bidrage med den socialpædagogiske indfaldsvinkel i et tværfagligt samarbejde, siger Karen Holte.

For der er ingen tvivl om, at området har brug for socialpædagogernes grundlæggende kompetencer, som er relationer, kommunikation og etik, mener hun.

– En af vores forcer er, at vi har det etiske aspekt med. ■

Fakta om netværket

Socialpædagogerne har 17 faglige netværk for medlemmer, der arbejder indenfor særlige – mindre – arbejdsområder. Et af dem er det faglige netværk for socialpædagoger, der arbejder på stofmisbrugsområdet.

Netværkene har som hovedmål at udvikle faglighed og fagets kvalitet. Læs mere om de faglige netværk på sl.dk/netværk.

Den dygtige behandler gør en forskel

Et bankende hjerte er ikke nok i stofmisbrugsbehandlingen. Der skal uddannelse og efteruddannelse til for at skabe gode resultater, siger socialoverlæge, der har været med gennem 40 års stofmisbrugsbehandling

Af Lone Marie Pedersen, lmp@sl.dk

Foto: Jakob Carlsen

Der var engang, hvor man skulle være ung for at kunne gøre sig håb at blive ansat som behandler for stofmisbrugere. Eller stor, så man fysisk kunne holde fast på en stofmisbruger.

Socialoverlæge i Københavns Kommune, Peter Ege, er i gang med et mindre billedshow på konferencen i Socialpædagogernes faglige netværk for socialpædagoger, der arbejder med stofmisbrugere.

Selv har han været med hele vejen i de omkring 40 år, der har været stofmisbrugsbehandling.

Københavns Kommune oprettede i 1969 landets første behandlingstilbud til stofmisbrugere – Kontaktcentret. Her var den i brede kredse meget respekterede psykolog Karen Berntsen leder. Tilbuddet er beskrevet i hendes bog fra 1971 'Tilbud til stofmisbrugere'.

– Den bog er stadig interessant læsning og kan varm anbefales, skyder Peter Ege ind som en forbrugerpålysning til tilhørerne.

På en overhead viser han bogens forside, som er et gruppebillede fra en nedtrapningstur, hvor medarbejdere og stofmisbrugere tog væk i længere tid, nogle gange en hel måned. De boede sammen i en slags kollektiv, og det skulle helst foregå i meget landlige omgivelser.

Medarbejdergruppen talte blandt andre militærnægtere, keramikere, ingeniører, tegnere, sølvsmede, studerende, lærere og kunstmaler. Men ingen socialpædagoger eller andre med en relevant faglig uddannelse.

På billedet kan man ikke kende forskel på behandlere og misbrugere. Næsten alle, både mænd og kvinder, har langt hår og er klædt i afghanerpelse.

– Ingen af medarbejderne havde terapeutiske eller socialfaglige kvalifikationer. Det vigtigste

var, at de var unge. Filosofien var, at hvis stofmisbrugerne kunne identificere sig med nogen, der lignede dem selv og som klarede sig godt, så ville de have større chancer for at komme ud af misbruget.

– Eftersom den eneste kvalifikation var, at man skulle være ung, blev den officielle titel på medarbejderne da også ungmedarbejder, siger Peter Ege.

I 1970'erne var han læge på Kontaktcentret.

– Medarbejderne var ikke alene unge, de var også svært venstresnoede. En uskøn blanding af VS'ere, KAP'ere, KFML'er og DKP'ere, og jeg vil ikke afsløre, hvor jeg selv befandt mig i denne forsamling. Der blev ikke snakket så meget behandlingsmetoder, mere om klasseteori. Stofmisbrugere tilhørte pjalteproletariatet, og hvis man bare kunne løfte dem op i den rigtige arbejderklasse, ville deres misbrug forsvinde som dug for solen, fortæller Peter Ege.

Man kan selvfølgelig godt trække på smilebåndet over fortidens vildfarelser, siger socialoverlægen.

– Men det bemærkelsesværdige er, at faglige kvalifikationer ikke nævnes med et eneste ord som supplement til de gode hjerter, siger han.

Behandleren gør forskellen

Siden dengang afghanerpelsen var det foretrukne overtøj, er der sket meget på behandlerfronten, og i dag ved man en masse om, hvad der virker og giver en god behandling, og hvad der ikke gør (se

Stofmisbrugere tilhørte pjalteproletariatet, og hvis man bare kunne løfte dem op i den rigtige arbejderklasse, ville deres misbrug forsvinde som dug for solen

Peter Ege, socialoverlæge

Risiko for dårlig sagsbehandlingsresultater

Socialoverlæge i Københavns Kommune, Peter Ege, har samlet en liste over de forhold, som øger risikoen for dårlige behandlingsresultater:

- Mangelfuld relation
- Konfrontation og kritik
- Manglende plan og monitorering
- Utilstrækkelige/fejlagtige forventninger og mangel på udfordring

til brugeren. For eksempel krav om total stoffrihed eller doktrinær understregning af begrænsede *harm-reduction* målsætninger

- Negative og moraliserende holdninger til brugeren
- Fokuseren på symptomer og dysfunktion
- Stigmatisering af brugeren.

Kravene til behandlerne er i princippet lige så simple og selvfølgelige, som de er svære at opfylde

Peter Ege, socialoverlæge

faktaboksene, red.), fortæller Peter Ege. Og han fastslår, at det gode hjerte ikke er nok.

– Man kan roligt sige, at behandlerens kompetence og faglighed har en helt afgørende betydning for, hvad der kommer ud af behandlingen. Der er en tilbøjelighed til, at det bliver glemt i diskussionen om metoder. Men når den samme metode giver varierede resultater, hænger det i høj grad sammen med, at der er forskellige behandlere med forskellige kompetencer, der udøver metoden.

Og så runder Peter Ege det af med at sige:

– Det er en banalitet, men en vigtig sådan.

Kravene til den gode behandler

Der er lavet mange undersøgelser af, hvad der er en god behandling, og derfor kan man i dag med rimelig sikkerhed sige, hvad en behandler skal kunne. Det har Servicestyrelsen beskrevet i metodehæftet God Sagsbehandling (se faktaboks Krav til behandleren).

– Kravene til behandlerne er i princippet lige så simple og selvfølgelige, som de er svære at opfylde, siger Peter Ege.

– Den første betingelse for at nå nogen vegne er at etablere en bæredygtig relation til brugeren, en terapeutisk alliance eller arbejdsalliance, som det også kaldes. Det forudsætter en anerkendende og accepterende tilgang til brugeren, reflekterende lytten og evne til empati.

– Nogle vil sige, at det er egenskaber, man er født med. Men det er også noget, der kan læres og trænes op. Supervision er et nøgleord, specielt videoovervåget supervision.

Med til listen over krav til behandleren hører også evnen til at kunne lave en ordentlig udredning, der kommer hele vejen rundt om brugerens stofproblemer, sociale problemer og helbreds-mæssige problemer.

Og så er der det med fagligheden

Peter Ege påpeger, at de faglige kvalifikationer skal være til stede. En behandler kan være nok så empatisk og god til at etablere alliancer med brugeren, men det nytter alt sammen ikke noget, hvis behandleren ikke er i besiddelse af de faglige redskaber, der kan bruges til at flytte brugeren.

– Behandleren skal have kendskab til nogle evidensbaserede rådgivningsmetoder; have socialfaglig viden og kendskab til relevante sociale love; kunne diagnosticere misbrug og afhængighed og spotte somatiske og psykiske komorbide (dobbeltdiagnoser, red.) tilstande. Og endelig, som noget helt overordnet vigtigt, skal behandleren være i stand til at dokumentere behandlingsforløbet, som forudsætter en rimelig grad af skriftlighed. Det vil sige god journalføring, siger Peter Ege. ■

Diskuter dilemmaet på facebook

Bør socialpædagoger læse faglitteratur i fritiden?

Socialpædagoger på misbrugscentre læser mindre faglitteratur end deres fagfæller – bør socialpædagoger læse mere? Og bør det ske i arbejdstiden, i fritiden eller begge steder?

Deltag i debatten på facebook / se hvordan på www.sl.dk/facebook

Krav til indsatsen

Servicestyrelsen har i hæftet 'God sagsbehandling på stofmisbrugsområdet' oplistet de krav, der kan stilles til den behandlingsindsats, som tilbydes stofmisbrugere, når de er i behandling. Kravene er:

- Det skal sikres, at indsatsen er helhedsorienteret
- Valg af behandling skal begrundes skriftligt

- Handleplanen skal revurderes løbende, det vil sige, at ændringer i behandlingsplanen skal følges af en ændring i handleplanen
- Personlig og administrativ ekspertise domineret af faglighed, empati og engagement
- Det skal sikres, at der er sammenhæng og kontinuitet, og at helhedsperspektivet fastholdes.

Hæftet kan downloades på: www.servicestyrelsen.dk/udsatte/misbrug

Krav til behandleren

Servicestyrelsen har i bogen 'Stofmisbrug i socialfagligt perspektiv' oplistet, hvilke faglige, organisatoriske og personlige kompetencer, der kan stilles til behandlerne inden for stofmisbrugsområdet. Kravene er:

- Vurdering/udredning af brugeren – ved brug af objektive kriterier
- Udarbejdelse af behandlings- og handleplan
- Monitorering og dokumentation af behandlingen – skriftlighed
- Case-management
- Knytte kontakter til andre foranstaltninger
- Individuel rådgivning (evidensbaseret) og ad hoc-kontakter
- Gruppeterapi
- Familie- og parterapi
- Vurdering af psykiske og somatiske problemer
- Erhvervs- og uddannelsesrådgivning

Hæftet kan downloades på: www.servicestyrelsen.dk/udsatte/misbrug

Flere handleplaner, mere behandling

Behandlingsindsatsen over for stofmisbrugere skal være bedre. Det er sagt med få ord konklusionen i en række rapporter, SFI har udarbejdet om stofmisbrugsbehandlingen i Danmark

Af Lone Marie Pedersen, lmp@sl.dk

Rapporterne, som blev offentliggjort i efteråret 2009, har Det nationale Forskningscenter for Velfærd, SFI, interviewet 1.279 stofmisbrugere, og nogle af konklusionerne var ganske kritiske:

- Der bliver kun i ringe grad udarbejdet handleplaner for stofmisbrugere, der er i behandling.
- En stor del af de interviewede brugere ønsker mere social behandling.

- En stor del af dem, der fortæller, at de har fysiske og psykiske problemer, føler ikke, at de får tilstrækkelig hjælp til de problemer.
- Mere end halvdelen af de interviewede oplever, at de har problemer i forhold til deres børn, og de oplever ikke, at de får tilstrækkelig hjælp til at løse problemerne.

Rapporterne peger samlet set således på, at der er brug for at styrke den helhedsorienterede behandlingsindsats over for stofmisbrugere.

Daværende formand for social- og sundhedsudvalget i Kommunernes Landsforening, Tove Larsen (S), sagde, da rapporten blev præsenteret, at man i KL ikke var tilfredse med kommunernes indsats på stofmisbrugsområdet:

- Det er dybt beklageligt, at kommunerne ikke i højere grad har udarbejdet handleplaner. Det er lovpligtigt, og derfor er der ingen undskyldning for, at arbejdet ikke bliver gjort. ■

De seks rapporter

Rapporterne, der er samlet under fællestitlen, 'Stofmisbrugsbehandling i Danmark', er:

Hovedrapport

Forfattere Lars Benjaminsen, Ditte Andersen og Maren Sørensen

Behandlingstilbud og metoder

Forfatter Ditte Andersen

De frivillige organisationers perspektiv

Forfatter Therese Heltberg

Kvalitetsudvikling og kvalitetsstandarder

Forfatter Maren Sørensen

Visitation og sagsbehandling

Forfattere Ditte Andersen og Dorthe Skov

Resultater af behandlingen

Forfattere Maren Sørensen og Katrine Buchholt Pedersen

Brugernes og de pårørendes perspektiv

Forfatter Maren Sørensen, Dorthe Skov, Christoph Houmann Ellersgaard, Anton Grau Larsen og Naja Buono Stamer

Undersøgelsen kan downloades eller bestilles på: www.sfi.dk/stofmisbrugsbehandling

• Bør evidens og dokumentation i højere grad være en del af det pædagogiske værktøj?

• Hvordan skal det i givet fald blive det?

• Ser du nogle ulemper ved at fokusere på dokumentation og evidens? Hvilke?

Deltag i debatten på www.socialpaedagogen.dk

Skærp fagligheden!

Socialpædagoger læser mindre faglitteratur end de faggrupper, de arbejder sammen med på misbrugscentrene. De skal gøre evidens og dokumentation til en del af det pædagogiske værktøj, så de bedre kan klare sig i tværfagligt samarbejde, foreslår forsker

Af Lone Marie Pedersen, lmp@sl.dk
Foto: Jakob Carlsen

Det kan være en jungle at finde rundt i al den viden, der er skrevet om behandling af stofmisbrugere, og socialpædagogerne er ikke så flittige som andre faggrupper til at orientere sig i faglitteratur.

– De kommer derfor let til at stå svagt i det tværfaglige samarbejde, fordi de ikke kan skabe forståelse for det, som de ofte opfatter som det vigtigste i arbejdet med brugerne, siger ph.d. og psykolog Birgitte Thylstrup, Center for Rusmiddelforskning, Århus Universitet.

Hun har undersøgt, hvordan medarbejdere inden for misbrugsbehandling indhenter og anvender viden, og har lavet en spørgeskemaundersøgelse blandt de primære faggrupper i stofmisbrugsbehandlingen. Udover socialpædagoger er det læger, sygeplejersker, socialrådgivere og psykologer.

Hendes undersøgelse viser, at der er store forskelle i, hvor meget man læser. Sammenlignet med de øvrige fire faggrupper gør socialpædagogerne sig bemærkede ved stort set aldrig at læse videnskabelige tidsskrifter og kun i meget begrænset omfang faglitteratur. De læser stort set aldrig faglitteratur på et andet sprog end dansk. Hvorvidt den manglende læsning hænger sammen med, at der måske heller ikke findes relevant faglitteratur for socialpædagoger, kan man ikke læse ud af undersøgelsen.

– Den store forskel i læsning kan blandt andet tilskrives, at pædagoger ikke er så skolede i at indhente viden og omsætte den til praksis. Men man kan også diskutere, om den viden, der produceres, er tilstrækkeligt brugbar for pædagogerne, siger Birgitte Thylstrup.

Socialpædagoger angiver dog også en anden meget væsentlig grund til ikke at læse så meget faglitteratur:

– De synes, det er svært at finde tiden i det daglige arbejde, hvor der ofte er en del akutopgaver. Og modsat de øvrige faggrupper er de ikke tilbøjelige til at bruge fritiden på faglitteratur, siger Birgitte Thylstrup.

Mangler faglig ballast

Hendes undersøgelse afdækker, at det kan være et problem i det tværfaglige samarbejde, at der er så stor forskel på, hvilken viden de forskellige faggrupper har.

– I dag er der stort fokus på skriftlighed og dokumentation, der blandt andet omhandler behandlingsintensitet og –effekt, og man skal kunne gøre sit arbejde synligt. Kan man ikke det, bliver ens faglighed meget flydende for de andre faggrupper, ikke mindst for lederne på misbrugscentrene, der i stigende grad er akademikere, siger Birgitte Thylstrup.

Også i samarbejdet eksternt er det vigtigt, at pædagogers faglighed er tydelig.

– Kommunerne forlanger dokumentation og skriftlighed, så de ved, hvad de får med den ydelse, de køber.

Birgitte Thylstrup fremhæver desuden, at det kan være en ulempe, at kulturen på et behandlingssted bliver præget af, at medarbejderne har meget uens viden:

– Det er meget forskellige vidensarenaer, som mødes, og hvis viden er den rigtige? Det giver problemer, når der skal træffes beslutninger om en indsats over for en bruger. Det kan være svært at opnå enighed om, hvilken behandling der er den mest optimale. Socialpædagogen vil sige,

Modsat de øvrige faggrupper er de ikke tilbøjelige til at bruge fritiden på faglitteratur

Birgitte Thylstrup, Center for Rusmiddelforskning

Fagressourcer i misbrugsbehandlingen

Birgitte Thylstrups rapport 'Fagressourcer i misbrugsbehandlingen – en undersøgelse af hvordan medarbejdere indhenter og anvender viden'.

Den kan købes hos KABS Viden for 150 kroner.

Nærmere oplysninger fås hos: KABS, Bakken 3, 2600 Glostrup, Tlf. 4511 7500, kabs@glostrup.dk

at der skal være tid til relationen, andre at det er dokumentation og evidensbaseret behandling, der tæller mest, siger hun og fortsætter:

– Ofte kommer socialpædagogerne til kort i den diskussion, fordi de andre faggrupper er bedre til at italesætte og begrunde deres viden.

Hun foreslår, at socialpædagogerne begynder at bruge kravene om dokumentation og evidens

... som en del af et pædagogisk værktøj, de kan bruge proaktivt til at beskytte og hjælpe borgerne:

... – Pædagogerne skal meget mere på banen og komme med forslag til, hvad der er vigtigt i behandlingsarbejdet og dokumentere det på basis af deres fagspecifikke viden, siger Birgitte Thylstrup. ■

Inspiration til misbrugsbehandling

Kommunernes Landsforening (KL) har udgivet kataloget 'Kvalitet og organisering – et inspirationskatalog til misbrugsbehandlingen'.

For de fleste kommuner er stofmisbrugsområdet nyt, idet de først overtog denne specialiserede opgave efter kommunesammenlægningen januar 2007, så der er ikke mange erfaringer at høste af. Det skal kataloget, som er blevet til i samarbejde med 10 kommuner, forsøge at rette op på.

Kataloget beskriver blandt andet de trin, som arbejdsgruppen foreslår alle beslutningstagere at overveje, når der etableres et behandlingstilbud. Desuden er der en lang række eksempler på, hvordan der kan skabes sammenhæng mellem de mange parter, som er involveret i misbrugsbehandling.

Kataloget kan downloades på www.kl.dk

VELFÆRDSDEMONSTRATION

Solid manifestation mod 'genopretningspakken'

Op mod 80.000 demonstrerede på slotspladsen mod regeringens asociale pakke. Socialpædagogerne var også synlige i billedet. De startede allerede på Axeltorv

Af Kurt Ladefoged, kl@sl.dk
Foto: Vibeke Toft

Den store demonstration mod regeringens og Dansk Folkepartis såkaldte genopretningspakke har ikke fået forligspartierne til at ændre noget i pakken. Indgrebet i børnechecken, halvering af dagpengeperioden, nedskæringen af fradragsretten for faglige kontingenter og yderligere forringelser er i øjeblikket til behandling og vedtagelse i Folketinget, hvor sidste punktum sættes den 2. juli.

Til gengæld blev selve demonstrationen en kæmpe succes for fagbevægelsen. Under overskriften 'Nej til pakken – ja til job og uddannelse' havde 80.000 mennesker fra hele landet taget imod LO's og FTF's opfordring om at samles på Christiansborg Slotsplads den 8. juni.

Også Socialpædagogernes medlemmer fra hele landet deltog aktivt i demonstrationen. I København samlede Socialpædagogerne fra hovedstadsområdet allerede midt på eftermiddagen på Axeltorv for sammen med blandt andet byggefagene at varme op til den store demonstration.

Med faner, bannere og trøjer med påskriften 'Omsorg for udsatte – fællesskab for ansatte' satte socialpædagogerne deres præg på torvet og kunne blandt andet høre forbundsformand

Kirsten Nissen taler dunder mod pakken.

Hun sagde blandt andet, at vi nu har fået en rigtig brutalis-løsning – en ægte Claus Hjorth, som længe har haft hede drømme om at halvere dagpengeperioden og fordoble optjeningsperioden, samt skære i fradraget for faglige kontingenter:

– Halvér og fordobbel. Det lyder jo retfærdigt ikke? Det er det ikke! Det er et groft og ensidigt overgreb. Et overgreb som vil efterlade masser af familier med et stærkt formindsket forsørgelsesgrundlag, når en eller begge forsørgere ryger ud over kanten.

– De allermost velhavende må vente et par år på yderligere lettelser i deres topskat. Det skal forestille social balance. Og så måtte regeringen trække et forslag om at straffe familier med mere end to børn økonomisk. Det kom tilsyneladende bag på

dem, at andre end indvandrere kan finde på at få både tre og fire eller flere børn.

Men ellers er retningen fra VKO klar: Lad de fattigste betale, sagde Kirsten Nissen og fortsatte:

– I weekenden fulgte Kommunernes Landsforening så trop med en skarp udmelding om, at nu må det være slut med at forkæle mennesker med handicap og kroniske lidelser. Børn med ADHD, anbragte unge, psykisk syge og udviklingshæmmede koster for meget. Forældre med et handicappet barn tjener fedt på at gå derhjemme sammen med barnet. Og så videre. Og så videre.

– Det er rå og deprimerende tale. Fordi riget midlertidigt fattes penge, skal vi tilsyneladende smide alle principper og al anstændighed over bord. Jeg synes vi skal sige nej. Højt og tydeligt. ■

– De allermost velhavende må vente et par år på yderligere lettelser i deres topskat. Det skal forestille social balance, sagde forbundsformand Kirsten Nissen i sin tale på Axeltorv.

BYVANDRING

Fra hjemløs til turguide

Per Ernstsens er tidligere hjemløs og netop startet som byguide i projekt 'Poverty Walks', der ønsker at give ordet til hjemløse. Per er desuden talsmand for de hjemløse, der konstant afbryder den guidede tur på Sundholm for lige at dunke Per kammeratligt i ryggen

Af Nana Toft, redaktionen@sl.dk

Foto: Ricky John Molloy

Første gang Per sover på gaden er i en trappe-skakt. Et eller andet sted på Nørrebro. Han husker ikke hvor. Dagen før er han blevet sat på gaden på grund af et hav af ubetalte regninger. Farvel til andelsboligen. Farvel til tag over hovedet. Per er 38 år gammel.

De næste 14 år er Per ind og ud af hjemløsheden. Somme tider har han en lejlighed. Andre gange går han gaderne tynde for at finde et sted at overnatte. Han har været på Mændenes Hjem. På Istedgade 100. På Hillerødgade, Holmbladsgade, Stengade og Fedtekælderen. You name it. En overgang er han heldig; han køber en gammel Volvo 242 af en fyr på Istedgade 100 i sin brors navn. Så sover han i den.

Per sover sjældent på gaden. Hans nyre giver ham problemer, og han kan ikke tåle kulden. Det er også nyren, der gør, at han ofte bliver syg. Så det er svært at fastholde det samme job i længere tid ad gangen.

I dag er Per 51 år gammel. Han har boet i den samme lejlighed i to år og er mere end almindelig aktiv i foreningen SAND – Landsforeningen for Hjemløse, hvor han er bestyrelsesmedlem og fungerer som en slags tillidsmand for hjemløse

i Danmark. Det er også derfor, han har sagt ja til Projekt Udenfors nyeste initiativ, Projekt Poverty Walks: Byvandring med hjemløse guider, der skal vise folk en 'anden side' af København. Give hjemløse den stemme, de måske ikke altid har i offentligheden.

Halleluja, how are you?

Per har hevet os ud på Sundholm på Amager. Danmarks første forsorgshjem, der for to år siden fejrede sin 100 års fødselsdag, og som i dag – som dengang – huser de mere skæve eksistenser i vores samfund. Som Per nøgternt fortæller det:

– Her er folk fra paragraf 107, 108, 109 og 110 i serviceloven. Alt fra de lettere belastede til de meget svært belastede.

Vi står foran en gigantisk egetræsdør, der fungerer som port ind til Sundholm. I gamle dage var der portnere, der 'skidefulde af brændevin', som Per forklarer det, stod 'i deres fineste puds med høj hat og fine emblemer på skuldrene' og vogtede ved ind- og udgang.

Per skubber til døren og beder os alle stimle sammen lige indenfor, så vi bedre kan høre, hvad han siger.

Han er en tæt fyr. I røde og sorte gummisko og cowboybukser. Skjorten hænger en anelse skødesløst over den tætte krop og er ikke kommet helt ned under buksekanten. På hovedet sidder en cap med bogstaverne 'SAND'. I hænderne har Per en stak hvide kort med noter om Sundholm. På sin tur rundt på hele Sundholm virker det dog ikke som om, Per har brug for sine små kort. Et væld af historiske detaljer om bygningerne og dets personale og beboere vrirler ud af Pers mund og tager os med på en rejse gennem Sundholm i fortid og nutid.

Gruppen af tilhørere tæller små 15 mennesker denne solskinsbelagte onsdag i maj. En blandet flok – dog med en overvægt af socialpædagoger fra diverse væresteder i København. De kender

Blå bog

Per Ernstsens, 51 år.

Tidligere hjemløs. Bor nu i egen lejlighed i Husum.

Talsmand for og bestyrelsesmedlem i foreningen SAND Landsforeningen for hjemløse.

En af de fem nye byguider i projekt 'Poverty Walks' – byvandring med og om hjemløse i København.

Det er jo stressende at være hjemløs. Vi har 11 hjemløse, der er døde i København i år. Og fire i Århus. Det siger jo lidt om, hvor hårdt et liv, det er som hjemløs

Per. Og Per kender dem. Ligesom de folk, vi møder på gader og bænke rundt omkring på Sundholm: Uanset hvor meget Per forsøger at holde sig til sit foredrag, bliver han ofte afbrudt af folk, der *liige* vil hen og sige hej: Som den gruppe af somaliere, der står og danser på gaden til tonerne fra en gammel transistorradio.

– Halleluja. How are you, Per?, siger de – og danser videre.

En tynd, ranglet fyr vil bomme en smøg af folk i gruppen, men må forgæves gå videre. Han begynder at skælde ud:

– I kan rende mig. Der er lort den ene vej og lort den anden vej herude.

Så får han pludselig øje på Per og bliver mild i sin stemmeføring:

– I skal ikke høre på hans løgnehistorier, siger han drillende.

– Arj, du er sgu i orden, Per. Det er du altså.

Jeg kender dem og de kender mig

Ja, Per er sgu i orden. Man er overbevist. Vi hører det hele tiden. En flok brugere, som Per kalder dem, sidder på en afsides bænk ved slutningen af vandringen. Over for natherberget på Sundholm, der åbner klokken 21 og serverer varm mad til sultne hjemløse. En af dem, en bleg fyr med tynde, usikre ben og et plastikkrus med en uidentificerbar gul væske i, går stille hen mod Per og dunker ham kammeratligt i ryggen.

– Hej Max, hvordan går det, spørger Per.

Max går tilbage til sin bænk.

– Jeg kender dem, og de kender mig. Jeg har deres tillid. Jeg har jo selv prøvet livet som hjemløs. Så i dag arbejder jeg som en slags talsmand.

Jeg kender måske ikke alle hjemløse i København – men næsten, forklarer Per og peger på natherberget.

– Det her sted åbner faktisk tidligere end andre steder, der typisk åbner 23.30. Lige nu er der jo helt dødt. Om dagen trækker hjemløse andre steder hen. Som for eksempel Fundamentet i Holmbladsgade på Amager eller til andre varme-stuer. På Fundamentet får man franskrøds-madder med leverpostej. Og pandekager med is. Og så har de en aftale med en bager. Gode kager, skulle jeg hilse at sige. Det varmer jo, smiler Per.

– Det er jo stressende at være hjemløs. Vi har 11 hjemløse, der er døde i København i år. Og fire i Århus. Det siger jo lidt om, hvor hårdt et liv, det er som hjemløs. Der er selvfølgelig mange ting, der slår dem ihjel. Stoffer for eksempel. Men jeg har selv prøvet at gå fra sted til sted uden at finde hvile. Så sidder man ret op og ned og sover på en stol om dagen. Det har jeg prøvet, hvis man 14 dage i træk er kommet forgæves, siger Per.

– I må tænke på, at man jo konstant er 'på' som gadesover. Når I går hjem herfra, kan I sige til jer selv: Nå, nu tager jeg mig lige en god kop kaffe og en lur på sofaen. Det kan en hjemløs ikke. Der er utrolig meget larm fra kaffestuerne, herbergerne er ofte overfyldte. Især på Stengade på Nørrebro. Livet er hårdt. Det koster, fortæller Per.

Fru Clausen var bindegal

Det hårdeste sted, Per nogensinde har overnattet på, er Mændendes Hjem. Det var allersidste udvej, hvis Per var kommet forgæves de andre steder:

– Der er mange stoffer, og det er de hårde fyre, der bor der. Coke-vrag. Aggressive typer. Der brød

TRE SPØRGSMÅL TIL PROJEKTLEDER SUSANNAH LARRABEE SØNDERLUND

I vil give ordet til byens socialt udsatte. Hvorfor?

– Det er en stemme, der er overhørt i den offentlige debat herhjemme. En stemme der ikke er plads til særlig mange steder. Med Poverty Walks får vi førstehåndsfortællingen fra dem, der selv har oplevet hjemløsheden. Vi hører, hvad man gør, når man lever på gaden, hvor man søger hen, og skaber forhåbentlig en debat om, hvordan vi kan komme videre.

I vil 'ligeværdigt' inddrage marginaliserede borgere i byrummet. Hvad mener I med det?

– Afstanden mellem borgere i samfundet bliver stadig større. Vi håber på at skabe dialog borgergrupperne imellem. Så der ikke kun er tale om socialt udsatte i én bås og velbjergede borgere i en

anden. Vi oplever det især på gaden hos for eksempel Hus Forbi-sælgere, hvor der bliver længere imellem smilene og øjenkontakten. Vi håber, at de guidede ture kan skabe større respekt om de folk, der bor på gaden og være et oplysende projekt: Uvidenheden om hjemløse og hjemløshed er enorm.

Hvorfor byvandring?

I forhold til mange andre projekter bliver det her ikke trukket ned over hovedet på deltagerne. Guiderne har selv været med til at forme og udvikle ruterne og den røde tråd på deres egne præmisser. Det er dem, der har fundet på historierne. Det er dem, der er eksperterne.

Læs mere på www.udenfor.dk/povertywalks

jeg mig ikke om at være, siger Per, der også husker 'Fru Clausen', der sammen med sin mand drev et sted på Islands Brygge i nogle lokaler ejet af KFUM.

– Hun var bindegal. Simpelthen. Det var lige efter, jeg var blevet hjemløs første gang. Så blev jeg henvist til de her barakker af kommunen. Fru Clausen var sindssyg. Hun drev stedet – og sin mand for den sags skyld – som befandt vi os i 1925, siger Per.

– Vi havde eneværelser. Over for mig boede en tidligere taxachauffør, der var gået ned med flaget. Han hed også Per. Hun kunne finde på at banke på døren for derefter at rive den op et millisekund senere. Og så stod Per dér. I underbukser og helt privat, fortæller Per og fortsætter:

– Hun forsøgte også at tvinge antabus i os alle sammen: 'Her på stedet skal alle have antabus. Hver dag', sagde hun. Så forsøgte jeg at fortælle hende, at dét skulle jeg ikke. At jeg ikke drak. 'Alle skal have en pille', fortsatte hun. Jeg var ligeglad. Hun fik ikke de piller i mig. Sindssyge kvinde. Jeg boede der i ni måneder, så røg jeg videre og fik en lejlighed. Det holdt et par år. Så blev jeg meget syg igen. Af sted til hospitalet med urinvejsinfektion, betændelse i nyreren, drop og 41 i feber. Så blev jeg hjemløs igen.

Vi kan ikke være det bekendt

Per er lige nu på kontanthjælp, mens han venter på at få sin 'situation afklaret med kommunen', som han formulerer det.

– De ved ikke, hvad de skal stille op med mig. Jeg siger til dem, at jeg gerne vil have et arbejde. Men det er lidt svært. Det er tre år siden, jeg sidst havde

et job. Det var som gaffel-truckfører. Men jeg blev fyret. Det er igen det med min nyre, siger Per.

I mellemtiden bruger Per al sin tid i SAND. Det var også her, Projekt Udenfor gaffede ham til Poverty Walks. Per havde ikke brug for betæknings-tid. Han sagde ja med det samme. I to måneder har han – og fire andre guider, der dækker andre områder af København – modtaget undervisning i at guide og sammenstykke en byvandring.

Hvor Pers fortælling er meget grundig og lægger vægt på historiske detaljer omkring Sundholm, er de andre – ifølge projektleder Susannah Larabee Søderlund fra Projekt Udenfor – 'helt, helt anderledes'.

– Det er i det hele taget fem vidt forskellige vandring, hvor Pers nok er den mest 'historiske' af dem, som projektlederen forklarer.

Sundholm på Amager

Sundholm er en tidligere arbejdsanstalt for fattige og husvilde. Siden blev det en tvangsarbejdsanstalt med tilknyttet hospital og værksteder og med plads til lidt over 1.000 beboere. I midten af forrige århundrede blev Sundholm efterhånden målrettet hjemløse, oftest med misbrugsproblemer. I dag består Sundholm af et bocenter, et herbergcenter med tilknyttet sygeplejeklinik og et aktivitetscenter.

Kilde: Den Store Danske – Gyldendals Åbne Encyklopædi

– Jeg er vist god til at tale, siger Per som forklaring på, hvorfor han sagde ja til at være byguide.

– Det er sjovt at fortælle folk ting, de ikke ved i forvejen. Ting om Sundholm og så selvfølgelig ting om hjemløses livsbetingelser. Jeg håber på, at der er en masse almindelige borgere, der får et indblik i, hvordan det er at være hjemløs. At de indser, at vi altså ikke kan være så mange hjemløse i Danmark bekendt, siger Per.

Vi har sat os på en bænk i en idyllisk lille oase på Sundholm i nærheden af indgangen. Byvandringen er overstået, gruppen er opløst, og Per stiller beredvilligt op til fotos. Der er dog en betingelse: Han vil ikke smile med åben mund.

Årene på gaden har sat sine spor, og Per har ikke alle sine tænder i behold.

En yngre fyr sætter sig på bænken overfor, væbnet med en flaske vermouth. Kroppen er næsten dækket af tatoveringer. En af dem sidder på armen. 'Player', står der. Han ser, at det er Per, der sidder foran ham, lyser op og sætter sig ved siden af ham. Omfavner ham. Kigger på mig og siger:

– Du skriver ikke noget om mig. Det siger jeg dig. Men jeg vil gerne fortælle, at Per har hjulpet så mange mennesker. Jeg bliver simpelthen så rørt. Du har hjulpet mig så mange gange, Per.

– Tak skal du have min ven, siger Per og smiler til ham. ■

Poverty Walks

Poverty Walks er et initiativ under Projekt Udenfor – en selvejende institution, der laver gadeplansarbejde blandt hjemløse, underviser og forsker i hjemløshed og udstødelse.

Idéen er at undervise og træne en gruppe hjemløse til at fungere som byvandringsguides – for på den måde at invitere borgere og turister ind i de hjemløses univers. Projekt Udenfor ønsker med egne ord at 'give ordet til byens socialt

udsatte', som projektleder Susannah Larabee Sønderlund siger.

Poverty Walks for socialt udsatte er et initiativ, der skal fungere som et eksempel på empowerment. Hvor udsatte selv kommer på banen og forhåbentlig skaber bedre rammer for en ellers 'udfordrende tilværelse'.

Fem byguider har gennem to måneder fået undervisning af en professionel

byvandrer og i samarbejde med hinanden har alle fundet på deres egen guidede tur, der pt. går gennem Nørrebro, Nordvest, Vesterbro, Christianshavn og Sundholm Amager. Det er på længere sigt meningen, at hele København skal dækkes.

Poverty Walks er inspireret af lignende initiativer fra andre europæiske storbyer som for eksempel Utrecht, Bruxelles og Hamburg.

UDSATTE UNGE

Udsatte unge har behov for skræddersyede løsninger

Løsningen afhænger af problemet – forebyggende foranstaltninger er bedst overfor nogle typer af problemer, anbringelse virke bedst overfor andre. Det viser en ny sammenlignende undersøgelse fra SFI

Af Maria Rørbæk, mrk@sl.dk

Hvad virker bedst – anbringelse eller forebyggende foranstaltninger? Det spørgsmål har SFI – Det Nationale Forskningscenter for Velfærd forsøgt at besvare i en sammenlignende undersøgelse. Undersøgelsen bygger på spørgeskemasvar vedrørende i alt 460 14-16-årige, der enten var anbragt uden for hjemmet eller modtog en forebyggende indsats som for eksempel fast kontaktperson, psykologsamtaler, familiebehandling eller særlige skole-dagtilbud.

I en pressemeddelelse opsummerer SFI resultatet således:

– Undersøgelsen viser, at forebyggende foranstaltninger ikke sådan lige kan erstatte anbringelser. De har hver sine styrker og svagheder. Anbringelse er for eksempel bedre til at få sat ind overfor misbrugsproblemer hos unge end foranstaltninger, hvor de bliver i deres eget miljø. Forebyggende foranstaltninger er derimod

bedst til at ændre på unges udadreagerende adfærd eller til at få familien som helhed til at fungere bedre, fordi for eksempel familiebehandling har fokus på hele familien og ikke kun på den unge, som anbringelse har.

Vigtigt med en individuel vurdering

Den konklusion kommer ikke bag på Socialpædagogernes næstformand, Benny Andersen:

– Undersøgelsen cementerer, at det er super vigtigt, at vi gennemfører en individuel vurdering af hvert enkelt barn og ung, for at finde det rigtige tilbud. Vi kan ikke bare rulle standardløsninger ud og så tro, at vi kan lykkes med indsatsen over for de unge, siger han.

Rapporten viser også, at en stor del af de unge har massive problemer af meget forskellig karakter, selv efter at have modtaget forebyggende indsats eller være anbragt uden for hjemmet i op til et år. Og forskerne konkluderer, at det blandt andet skyldes turbulens og manglende sammenhæng i foranstaltningerne.

– Området er generelt præget af så meget uro, at det påvirker de unges forløb. Det gør det samtidig vanskeligt at afgøre, hvilke indsatser, der virker, og hvordan forskellige indsatser virker, siger forskningsassistent Lajla Knudsen, der står bag undersøgelsen. ■

Rapporten fra SFI kan læses på www.kortlink.dk/7v44

NOTER

Pædagogstuderende kan lære om digital kultur

Pædagoguddannelsen Sydhavn tilbyder fra efteråret det nye linjefag Medie, kreativitet og digital kultur. Faget ruster kommende pædagoger til at arbejde med medieproduktion og it og med børn og unges evner til at udtrykke sig i en digital kultur.

De pædagogstuderende skal lære at udtrykke sig med forskellige medier og bruge digitale medier i pædagogisk arbejde. Læs mere om det nye linjefag her: kortlink.dk/7uew

mrk

Barnets Reform vedtaget

Fredag den 4. juni vedtog Folketinget Barnets Reform, der har til formål at forbedre indsatsen for udsatte børn og unge – blandt andet gennem kvalitet i anbringelsen, styrket familiepleje og flere rettigheder til udsatte børn og unge.

I realiteten blev reformen allerede forhandlet på plads i efteråret, da den blev aftalt mellem alle partier bag satspuljen, men nu er den altså formelt vedtaget af Folketinget. Tilbage står nu arbejdet med også at føre lovgivningen ud i livet. Med aftalen om Barnets Reform følger en række centrale initiativer, som iværksættes over de næste år. Blandt andet bliver familieplejernes forhold for øjeblikket kortlagt.

Læs mere ved at søge på 'Barnets Reform' i Socialpædagogens arkiv på www.sociapaedagogen.dk/arkiv

mrk

Udviklingshæmmedes film på international festival

Arbejder du med udviklingshæmmede og laver I film? Så er der chance for at få vist filmene på den store internationale kortfilmfestival i Odense i slutningen af august. Det er KNUS, Kulturengagerede Nordiske Udviklingshæmmedes Samvirke, indbyder kortfilm lavet af eller i samarbejde med udviklingshæmmede til festivalen, hvor filmene bliver vist på det store lærred. Det koster ikke noget at være med, og KNUS står for alt det praktiske. Filmene, der kan være mellem cirka 2 og 45 minutter af varighed, skal dog indsendes inden 15. juli. Læs mere på www.knus.nu

jni

Tidsskrift om forældre og funktionsnedsættelser

Historisk Selskab for Handicap og Samfund har udgivet et nr. 23 af tidsskriftet med temaet forældreskab og mennesker med funktionsnedsættelser. I en række artikler med en historisk og nutidig perspektivering sættes fokus på følgende spørgsmål: Hvordan mødes mennesker med forskellige former for funktionsnedsættelser, når de ønsker at blive eller bliver forældre? Hvilke personlige oplevelser har de af omgivelsernes reaktion? Har man ret til at blive forældre – og hvilke problematikker ligger der i det? Bliver mennesker med funktionsnedsættelser anset for at være dårligere forældre end andre? Hvorfor mødes forældreønsker hos mennesker med funktionsnedsættelser så tit med professionel undren og forskrækkelse? Kræver vi i stigende grad, at både børn og forældre skal være perfekte?

Det uhyre aktuelle tema belyser de professionelle holdninger og attituder over for mennesker med funktionsnedsættelser, når de ønsker at blive eller bliver forældre. Historisk blev mennesker med funktionsnedsættelsers forældreskab mødt med bekymring, mistro, og forældreskab blev enten forsøgt forhindret eller barnet blev hurtigst muligt fjernet. Praksis i dag er måske ikke meget anderledes? Tidsskriftet er redigeret af Birgit Kirkebæk og Birgit Barfod og kan købes via Dansk Psykologisk forlag – www.dpf.dk.

red

NYT FRA HOVEDBESTYRELSEN

Muligt kampvalg til Forretningsudvalget

Det trækker op til kampvalg om posterne i Forretningsudvalget. Det står klart efter HB-mødet den 16.-17. juni. Indtil videre er der kun én kandidat til at afløse nuværende formand Kirsten Nissen, der ikke genopstiller, nemlig nuværende 2. forbundsnæstformand Benny Andersen, ligesom forbundskasserer Kaj Skov Frederiksen indtil videre er eneste kandidat til kasserer-posten. Men til de to næstformandsposter – den Benny Andersen efterlader sig og den 1. forbundsnæstformandspost, Marie Sonne nu har – er der tre kandidater. Marie Sonne stiller op igen til sin nuværende post, og Pernille Christoffersen, nuværende næstformand og faglig sekretær i Kreds Midtjylland, stiller op til den post, Benny Andersen forlader. Og så stiller Lars Petersen, nuværende kredsformand i Kreds Storkøbenhavn, op og er i spil til såvel 1. som 2. næstformandsposten. Eventuelle andre kandidater, der kommer på banen inden 1. september vil indgå i den samlede præsentation her i Socialpædagogen. Og på sit møde den 12. oktober vil Hovedbestyrelsen så pege på sine kandidater.

jmi

OK-krav kommer op på kongressen

Køreplanen for det langvarige OK-forhandlingsforløb er noget, som forhandles møjsommeligt på plads mellem parterne. Men nu foreligger der en køreplan for OK 2011, og den betyder, at Socialpædagogens kongres til november får som opgave at udtage de specielle krav, forbundet skal have med til forhandlingerne. De generelle krav udtages af Hovedbestyrelsen på baggrund af medlemsdebatten og de ekstraordinære generalforsamlinger i kredsene. Det sker på HB-mødet den 2. september, og de behandles derefter i KTO og OAO. Men de specielle krav, der altså er dem, der drejer sig specifikt om det socialpædagogiske arbejdsfelt, kommer kongressen altså til at debattere og udtage. En lille uge senere, den 22. november, udveksles kravene så med arbejdsgiversiden. OK-forhandlingerne skal være afsluttet med udgangen af februar 2011.

jmi

OK 2011 og tre hovedmål i 2011 og 2012

Ingen tvivl, det kommende års overenskomstforhandlinger kommer til at fylde meget, men derudover skal der holdes fast i tre indsatsområder i de kommende år: Organiseringen skal yderligere styrkes, forbundet skal være endnu mere synligt på arbejdspladserne, og så skal der arbejdes for en decideret socialpædagogisk uddannelse. Sådan lyder meldingen fra Hovedbestyrelsen, der på sit møde 16.-17. juni udstak retningslinjerne for de kommende to år. Men som næstformand Benny Andersen understregede, kan debatten op til og på kongressen selvfølgelig også påvirke planerne for de to år.

jmi

Tilfredshed med arbejdspladskampagne

Arbejdspladsbesøgene hvert år i uge 4 og 5 er kommet for at blive. Sådan konkluderede 2. forbundsnæstformand Benny Andersen, da Hovedbestyrelsen på mødet 16.-17. juni evaluerede årets arbejdspladsbesøg. Det skete med afsæt i dels kredsenes egne vurderinger, dels en undersøgelse blandt alle nyindmeldte i forbundet i perioden 1. januar-15. april 2010. Og både i kredsene og blandt de adspurgte medlemmer er det tilfredshed: I kredsene har man fået positive tilbagemeldinger efter besøgene, og blandt de nye medlemmer er der udbredt tilfredshed med ideen om arbejdspladsbesøg – og med modtagelsen i forbundet i øvrigt.

jmi

HOVEDBESTYRELSEN

Lærerprojektet i mål

Efter halvandet år afsluttes det særlige projekt, der har rettet op på forbundets indsats over for lærer-medlemmerne – men med ansættelse af den projektansvarlige fastholdes linjen i projektet

Af Jens Nielsen, jni@sl.dk

En rigtig satsning og en succes. Sådan lød den helt korte sammenfatning, da næstformand Marie Sonne forelagde afrapporteringen af projektet 'Styrkelse af lærerområdet i SL' for Hovedbestyrelsen på dens møde den 16.-17. juni.

– Vi har brugt mange kræfter og ressourcer på denne indsats, men det har været det hele værd og mere til. Vi har fået en række arbejdstidsaftaler på plads, og der kommer stadig flere til, vi har øget fagligheden og servicen over for gruppen af lærere, og vi har fået gang i en lang række aktiviteter i det faglige netværk og med møder lokalt – og det har alt i alt øget tilfredsheden, sagde Marie Sonne.

Det tager man nu konsekvensen af og ansætter den projektansvarlige, Flemming Kjærgaard Andersen i forbundets faglige afdeling – foreløbig frem til udgangen af juli 2011.

Med ansættelsen er det intentionen at sikre, at den læreransvarlige, som alle forbundets kredse nu har, har lærerfaglig opbakning, når der skal forhandles aftaler om arbejdstid eller gøres en indsats i andre lærerfaglige spørgsmål.

I de halvandet år, projektet har kørt, er der blevet foretaget en grundig kortlægning af de interne skoler, og det har været udgangspunktet for indgåelsen af indtil videre 13 arbejdstidsaftaler, der har taget en stor del af den projektansvarliges tid.

– Arbejdstidsaftalerne har fyldt rigtig meget i projektet, og det er helt naturligt. I modsætning til den almene folkeskole er forholdene på de interne skoler helt unikke – der er simpelthen helt forskellige forhold fra skole til skole, sagde Marie Sonne.

Ud over at der er lagt op til indgåelse af yderligere arbejdstidsaftaler fra skoleåret 2011-2012, er et andet tegn på øget tilfredshed med indsatsen blandt lærerne et øget medlemstal.

I projektet opererede man som udgangspunkt med en medlemsfremgang blandt lærerne på de interne skoler på fem procent, men det er overgået med et pænt stykke, så der ved udgangen af maj var 335 lærermedlemmer i Socialpædagogerne. Samlet skønnes der at være et potentiale på cirka 400 lærere.

Ydermere er der kommet flere tillidsrepræsentanter blandt lærerne, og der har været afholdt et TR-kursus målrettet lærer-TR'erne.

– Det er gået rigtig godt – det har været en succes. Men nu skal vi ikke smide succesen på gulvet, vi skal holde fast, konkluderede Marie Sonne i afrapporteringen til Hovedbestyrelsen.

Kommentarerne fra HB-medlemmerne indeholdt ros til projektet og dets resultater – men også opfordringer til at bevare fokus på området og tilbuddet til lærerne i forbundet. ■

OK 2011

Offentligt ansatte skylder fra start

f:nyt Reguleringsordningen er gået i negativ – dermed får forhandlingerne om OK 2011 en helt usædvanlig start, mener KTO's formand Anders Bondo Christensen

Af Kurt Ladefoged, fnyt@sl.dk

Det, som alle har forventet i længere tid, er nu officielt bekræftet fra Danmarks Statistik. Lønudviklingen på det private arbejdsmarked har som følge af krisen været så lav, at de offentligt ansattes reguleringsordning er gået i minus. Reguleringsordningen skal sikre, at lønudviklingen for offentligt

ansatte nogenlunde er parallel med lønudviklingen på det private arbejdsmarked.

Dermed vil overenskomstforhandlingerne på det kommunale og regionale område om overenskomstfornyelsen pr. 1. april 2011 for første gang nogensinde starte med, at der på forhånd er disponeret over 1,23 procent på det kommunale område og 1,24 procent på det regionale område.

– Vi står i en helt særlig situation ved OK 2011, fordi en del af midlerne på forhånd er disponeret som følge af reguleringsordningens negative udmøntning den 1. oktober 2010. Med den økonomiske krise betyder det reelt, at der ikke vil være frie midler at forhandle om det første år, siger Anders

Bondo Christensen, formand for de kommunalt og regionalt ansattes forhandlingsorganisation KTO.

Opbremsningen af lønudviklingen på det private arbejdsmarked er sket samtidig med, at de kommunalt og regionalt ansatte har haft en højere lønudvikling. Det hænger sammen med, at de offentligt ansatte ved OK 2008 blev sikret en meget flot reallønsudvikling.

Utraditionelle løsninger

Anders Bondo Christensen mener, at den helt særlige situation kræver utraditionelle overvejelser og løsninger:

– Det gælder i forhold til overvejelser om aftaleperiodens længde, herunder overvejelser om en 1-årig aftale med fokus

på håndtering af den negative udmøntning fra reguleringsordningen. Men det gælder i høj grad også om at finde løsninger, som fortsat sikrer, at kommunale og regionale arbejdspladser er attraktive på trods af den økonomiske krise. Vi har ikke råd til andet, heller ikke i en økonomisk krisetid.

Selv om udgangspunktet for overenskomstforhandlingerne er vanskelig, drømmer KTO-formanden ikke om at kaste håndklædet i ringen:

– Det afgørende er, at vi som ansvarlige parter har rum og mulighed for at finde løsninger, som de ansatte i kommunerne og regionerne bagefter kan tilslutte sig, siger Anders Bondo Christensen. ■

ARBEJDSMILJØ

Bedre samarbejde om tilskadekomne

f:nyt Et nyt inspirationskatalog skal give bedre samarbejde mellem kommunerne og Arbejdsskadestyrelsen til gavn for de borgere, der er kommet til skade på deres arbejde

Af Kurt Ladefoged, fnyt@sl.dk

Folk, der er kommet til skade på arbejdet eller er blevet syge som følge af belastninger fra arbejdet, føler ofte, at de ikke selv har overblik over, hvor

deres sag står. Den samme usikkerhed kan de ansatte i behandlingssystemet have.

Derfor er et tæt samarbejde mellem kommunerne og Arbejdsskadestyrelsen til stor gavn for den, som er kommet til skade på arbejdet og har brug for en afklaring af sin situation. For at løfte kvaliteten i denne sagsbehandling har Arbejdsskadestyrelsens Fastholdelsescenter udarbejdet et nyt inspirationskatalog specielt rettet til kommunerne. Inspirationskataloget giver eksempler på og konkrete forslag til, hvor samarbejdet mellem de to parter kan styrkes.

Inspirationskataloget tager udgangspunkt i tre ting: For det første de mange ideer og forslag, som mere end 70 kommuner er kommet med på en række temadage. Dernæst de erfaringer, som Fastholdelsescentret har gjort med udvikling af et bedre samarbejde mellem styrelsen og kommunerne. Og endelig indgår en analyse, som Fastholdelsescentret har lavet sammen med to kommuner.

– Det er vores mål, at den tilskadekomne skal opleve en bedre og mere sammenhængende offentlig sektor, som hjælper i fællesskab. De erfaringer, vi allerede har gjort,

viser, at et øget samarbejde har en positiv effekt på den interne sagsbehandling i både kommunerne og i Arbejdsskadestyrelsen, hvilket er til gavn for den tilskadekomne, siger chefen for Fastholdelsescentret, Steen Østergaard Jensen.

Inspirationskataloget er målrettet kommunale sagsbehandlere og går især i dybden på tre områder, hvor et godt samarbejde kan gøre en stor forskel: Behandlingsmuligheder, sagsoplysning og arbejdsmarkedsfastholdelse. ■

Find kataloget på styrelsens hjemmeside: www.ask.dk

fagbladet på facebook

FAGBLADET

SOCIAL
PÆDAGOGEN

Facebook-gruppen 'Fagbladet Socialpædagogen' er et rum til faglig refleksion og dialog. Der er mere end 2.400 deltagere. Vi har plukket i indlæggene – nogle er forkortet og redigeret.

Læs mere – og send selv bidrag – på Facebook-gruppen, som du finder via www.sl.dk/facebook

Redigeret af Maria Rørbæk,
mrk@sl.dk

Kan det positive blive negativt?

DEBATFORUM 11. JUNI

Ida Skiaker Knudsen Jeg var i praktik i en børnehave i min anden løn. Jeg var overbevist om, at det ville blive seks meget lange måneder. Men på grund af deres arbejdsmoral/kultur blev det en meget positiv oplevelse. De gængse fraser såsom 'Jeg er så træt idag, det er jo også mandag', 'nej, hvor jeg glæder mig til weekenden' og lignende, var slet ikke en del af deres sprog. Det smittede meget af på min egen arbejdsglæde. Jeg tror ikke, at man kan undgå frustrationer over nedskæringer og lignende inden for dette område, og jeg mener, at det er vigtigt at få lov at have disse frustrationer. De må bare ikke tage overhånd.

DEBATFORUM 12. JUNI

Lene Søltøft Jeg har flere gange oplevet den udfordring, det er at arbejde et sted, hvor det ikke var i orden at lufte negative meninger. Det slider meget på mig.

DEBATFORUM 12. JUNI

Lene Tordrup Bach Jeg tror meget på, at de ting, man siger højt, bliver til virkelighed! Derfor er det vigtigt for mig, at vi husker at sige de ting højt, der virker. På min arbejdsplads har vi prøvet at udfylde små sedler til hinanden om det, vi satte pris på hos hinanden. Det var en svær udfordring. Ikke fordi det er svært at finde noget godt om hinanden, men fordi det ikke er ting, vi siger så tit. Efterfølgende har jeg hørt, at nogle af mine kolleger stadig finder sedlerne frem – og bliver 'varme' over de fine ord, de fik med på vejen!

DEBATFORUM 13. JUNI

Karen Thymann Hansen Det er en stor misforståelse, hvis man tror, at anerkendende kommunikation handler om, at man ikke må sige noget negativt, og at der er noget man ikke må tale om – sådan er det slet ikke i min optik. Det er ikke det, vi taler om, men måden vi taler om det på, der bliver vigtig. Anerkendende kommunikation handler blandt andet om, at man hjælper sig selv og andre til at komme bagom problemerne og finde ud af, hvad det er, man ønsker sig – bag ethvert problem er der en frusteret drøm, og drømmen kom først. Når man i stedet for at udlede en masse negativ energi får mulighed for at udtrykke sine ønsker, er der som oftest større sandsynlighed for, at man kan få i det mindste noget af det, man ønsker sig.

Selvhjælpsgruppe for socialpædagoger

DEBATFORUM 14. JUNI

Kim Serup Andersen På grund af en arbejdsskade som pædagog, hvor jeg har været udsat for vold og trusler, har jeg haft gevaldige søvnproblemer. Min psykolog siger, at jeg er ramt af PTSD. Jeg har forhørt mig hos Socialpædagogerne om man har en PTSD-gruppe, så man kunne tale med andre, som har oplevet vold og trusler via arbejdet – det har man ikke. Derfor vil jeg i denne debat kaste bolden op med hensyn til en Socialpædagogerne-selvhjælpsgruppe, hvad synes I?

Lønforhandlinger

VÆGGEN 11. JUNI

Carsten F Hansen Så mistede jeg lige et job, fordi mit lønkrav åbenbart er helt hen i vejret. Jeg havde spillet med ud med 26.000 – 27.000 kroner, og regnede så med at få 25.000 kroner. Jeg stod fast på de 25.000 kroner, men arbejdsgiveren mente, at 24.000 kroner var rigeligt, og hun brugte endda det argument, at hun ikke kunne forstå, at sølle 1.000 kroner skulle skille os – hvortil jeg svarede, at jeg var 100 procent enig, og at hun bare kunne betale mig de 25.000 kroner, jeg bad om. Så kom argumentet, at jeg ikke var ydmyg nok. Det, der irriterer mig mest er, at arbejdsgiveren med lethed kan få en anden socialpædagog til billigere penge. Vedkommende tænker formentlig ikke over, at hun sælger ud af vores uddannelse i det øjeblik, hun tager imod jobbet og løntilbudet.

VÆGGEN, 14. JUNI

Dorthe Frølund, kommunikationsmedarbejder, Socialpædagogerne: Når du står i en ansættelsessituation næste gang, så tag fat i din tillidsrepræsentant på arbejdspladsen. Tillidsrepræsentanten er forbundets lokale repræsentant på arbejdspladsen, og vedkommende kan hjælpe dig i forhold til lønforhandlinger – hvad har du krav på – centrale aftaler – lokale aftaler og så videre!. Find din egen kreds på www.sl.dk/kredse, og kontakt dem for at høre mere om din kommende tillidsrepræsentant og hvordan du kan få hjælp i kommende lønforhandlinger.

Carsten F Hansen Tak for rådet, men jeg bryder mig ikke om, at andre folk skal forhandle grundløn på mine vegne. Jeg mener hver enkelt pædagog skal have mere personlig lønforhandling. Lige pt. har jeg indtryk af, at den personlige del står for en meget lille del af vores løn, og det tror jeg trækker os meget ned i løn.

DEBAT

Målet helliger ikke midlet

Ulla Blok Kristensen, Sdr. Felding Kæft, trit og knus er titlen på den udsendelsesrække, som nu har været vist over fire onsdage på DR1.

Optagelserne er fra Behandlingshjemmet Schubertsminde i Ringkøbing.

Hjertegribende skildringer af børn og unges skæbne og ophold på en døgninstitution anno 2010.

Vi har hørt og set voksne udtale sig om værdier og normer og vi har hørt og set unge mennesker fortælle om den glæde, de har haft af tilbuddet, og fulgt deres kamp for at nå der til, hvor de er i dag.

Jeg kan som fagperson ikke forstå, at der ikke har lydt et ramaskrig fra de foreninger og organisationer, der normalt påberåber sig at varetage børns

rettigheder. Hvor er Kommunernes Landsforening, hvor er socialministeren, hvor er de veluddannede og fagligt velfunderede pædagoger, psykologer, børnerådgivere, tilsynsmyndigheder med flere.

Igennem disse udsendelser har vi set og hørt om utallige magtanvendelser.

Socialstyrelsens cirkulære vedrørende magtanvendelse overfor børn og unge på døgninstitutioner er klokkeklar.

'Hvis et barn eller en ung ikke er til fare for sig selv eller andre eller udviser en adfærd, som gør fortsat ophold i fællesskabet uforsvarligt, må barnet eller den unge ikke fastholdes. Magtanvendelse må aldrig erstatte omsorg og socialpædagogisk bistand. Magtanvendelse skal begrænses til det absolut nødvendige og skal i øvrigt stå i

rimeligt forhold til det, der søges opnået hermed.'

Det er således klart i modstrid med både lovens ånd og budskab at anvende fysisk magtanvendelse som pædagogisk metode.

Hvordan kan vi så stiltiende se på, at børn og unge mennesker fastholdes og fikseres med henblik på, at de tilpasser sig og retter ind i forhold til de regler og normer, der opstilles på en institution – uanset hvor smukke og retlinede disse normer og regler måtte være.

Jeg sætter ikke spørgsmålstegn ved at man på Schubertsminde opnår resultater, men jeg sætter spørgsmålstegn ved måden dette gøres på.

Det er ikke tilladt at nedbryde børn og unge psykisk og fysisk for at nå bestemte mål.

Hvad med de børn og unge, som

ikke tilpasser sig/retter ind og forlader stedet med ar på krop og sjæl? Hvem er deres talerør?

Er vi så forblændede af de resultater, der nås, at vi ikke magter at sætte en etisk dagsorden i forhold til, hvad der er acceptabelt og fagligt forsvarligt, når det drejer sig om børn og unge mennesker, som er overgivet i andres varetægt.

Er alle blevet så forført af de smukke og værdiladede ord om, at børn skal have lov at være børn og de skal beskyttes og hjælpes og vejledes, så vi ikke orker at sætte spørgsmålstegn ved måden at gøre det på.

Uanset de engagerede og handlende behandleres hjertelum og engagement, så er fysisk magtanvendelse, som metode ikke legitimt, uanset det gode formål. ■

FACEBOOK

Pris til debatlystne socialpædagoger

Socialpædagogen har modtaget en Bordingpris for sit medlemsengagement via bladets Facebook-gruppe

Af Jens Nielsen, jni@sl.dk

Det er lykkedes at skabe livlig debat blandt fagfæller på et fagligt højt niveau – og med deltagelse af et bredt udsnit af medlemskaren.

Sådan lød hovedbegrundelsen fra juryen, der fredag tildelte Fagbladet Socialpædagogen årets Anders Bording-specialpris for digitale medier.

Anders Bording-prisen er for fagbladene, hvad Bodil-prisen er for filmbranchen.

Det, der startede som et forsøg efter en række artikler om Facebook og andre sociale medier som arbejdsredskab, er blevet en fin succeshistorie: Fagbladets Facebook-gruppe har nu 2.400 medlemmer, og der foregår en livlig debat – både om emner, der beskrives i fagbladet, og om gruppemedlemmernes egne oplæg.

Socialpædagogen får den digitale pris for 'med Facebook som omdrejningspunkt at skabe et debatforum på højt fagligt niveau med stor deltagelse og live integration', som det hedder i juryens begrundelse

'Succesen skyldes blandt andet, at man har benyttet det sociale netværks autonome kendetegn og tilføjet det styrken af en redaktionel styring. Det er hermed også lykkedes at få flere

kvindelige medlemmer til at deltage i debatterne', konstaterer juryen.

Og det sidste er ganske sandt. Mens debatten i det trykte blad har været præget af mandlige debattører, så viser en optælling af indlæggene i debatten på Facebook-gruppen, at fordelingen mellem kvindelige og mandlige debattører svarer ganske nøje til kønsfordelingen i forbundet som sådan.

På redaktionen er der selvfølgelig glæde over anerkendelsen – både af initiativet, men også af den debatlyst og respektfulde tone, der er blandt gruppens medlemmer.

– Tilsyneladende færdes en hel del af vores medlemmer hjemmevant på de sociale medier, og benytter sig af mange forskellige grupper, siger Maria

Rørbæk, der er journalist på Socialpædagogen og var den, der fik ideen til bladets Facebook-gruppe.

Hun fortæller, at fagbladets redaktion også er glad for den dialog, gruppen har medført: Diskussioner og indlæg har allerede været anledning til flere artikler i bladet og i en række tilfælde hjulpet redaktionen i kontakt med forbundets medlemmer i forbindelse med forskellige konkrete artikler. ■

Klik ind på Fagbladet Socialpædagogens Facebook-gruppe via www.sl.dk/facebook

Læserbreve

Socialpædagogen er forpligtet til at optage alle læserbreve fra medlemmer. De må højst fylde 400 ord, svarende til cirka 2.000 anslag. Læserbreve med injurerende indhold kan afvises.

Synspunkter

Bringes efter en redaktionel vurdering. Vi optager kun synspunkter fra medlemmer og abonnenter. Synspunkter må højst fylde 1.600 ord svarende til cirka 8.000 anslag.

Læserbreve og synspunkter der bringes i bladet offentliggøres også på internettet.

Vi modtager helst indlæg pr. e-mail: redaktionen@sl.dk, men indlæg kan også sendes til: Socialpædagogen
Brolæggerstræde 9
1211 København K
tlf. 7248 6000

Deadline for læserbreve til nr. 14/10 er mandag den 28. juni 2010 kl. 12.00

Døgninstitutionerne har deres berettigelse

Af Hans Jørgen Jønsson, forstander, Seden-Enggaard

I debatten om behandlingen af børn og unge med sociale problemer handler det ikke om én løsning frem for andre. Der er store niveauforskelle i problemerne. Det skal der selvfølgelig også være med hensyn til løsningerne.

Mange døgninstitutioner oplever lige nu, at de er under hårdt pres. En del bukker under, andre indskrænker. Årsagen ligger umiddelbart i kommunernes økonomiske problemer og deres forsøg på at finde alternativer til døgnanbringelser.

Her kunne man med loven i hånd indvende, at hensynet til barnets tarv ikke må underlægges økonomiske hensyn. Men en sådan skelnen er sjældent knivskarp, og argumentet for at vælge en alternativ løsning kan sagtens ligge i, at tilbuddet til barnet eller den unge er bedre end anbringelse på døgninstitution.

Som forstander på en døgninstitution er jeg mere end villig til at gå ind i debatten om kvaliteten af vores ydelser. Vi vil altid gerne være bedre til det, vi gør. Og i den sammenhæng er der masser af inspiration at hente i den kritik, døgninstitutionerne er genstand for.

Når det er sagt, så vil jeg påstå, at døgninstitutionen er den løsning, der i virkelig mange tilfælde bedst imødekommer barnets tarv.

Vi er specialister i denne indsats. Vi er sammen med de unge på døgnbasis. Vi har derfor mulighed for at være en slags katalysatorer for en positiv personlig udvikling, som ellers har meget ringe vilkår i de unges hverdag.

Vi taler om unge, der alle har haft en opvækst under særdeles hårde vilkår. En del har været ude for omsorgssvigt, vold og misbrug. Alle har haft massive problemer i skolen. Nogle har været for tæt på kriminalitet, alkohol og stoffer.

Ekskluderende og inkluderende

Et vigtigt indspark i debatten er også, at rigtig mange af de unge har en ekskluderende adfærd. De har faktisk et succeskriterium, der går ud på, at de helst vil bekræftes på deres værd i subkulturer, der lever på kanten af det almindelige samfund.

For dem virker det at blive inkluderet i det almindelige samfund ikke bare uopnåeligt; det er ligefrem uattraktivt for dem.

I forhold til sådanne unge bygger vores indsats først og fremmest på en anerkendende tilgang. Vi respekterer dem, som

de medmennesker de er, og vi ser hellere på muligheder end på svagheder og problemer.

Vi søger i stort og småt at inddrage dem i aktiviteter og uddannelse, der i det lange løb peger frem mod en personlig udvikling og et liv, hvor de kan gå ind i samfundet som almindelige borgere. I forhold til den ekskluderende adfærd, de har, når de kommer til os, går vores bestræbelser ud på skridt for skridt at inkludere dem – og i endnu højere grad, at de selv ønsker at blive inkluderet.

Det er ikke altid, at de personlige, langsigtede mål bliver realiseret, mens de unge er her. Når det lykkes, er det fantastisk. Når det ikke lykkes fuldt ud, så kan vi alligevel altid konstatere, at den unge nåede et stykke ad vejen, og at han eller hun står bedre rustet ved udskrivning end ved anbringelsen.

En lang proces

Det kan være en lang og sej proces. Der er ofte en del tilbageslag og svære udfordringer. Det kan kræve sit at bevare motivationen. Ud over respekt for og anerkendelse af den unge er der brug for tålmodighed, engagement og professionalisme fra vores side.

Nogle har den holdning, at vi burde være mere konsekvente og for eksempel reagere med

Der er problemer, der er så massive, at de ikke kan klares i en almindelig familiepleje eller ved den ene eller den anden form for begrænset indsats i hverdagen. Der er brug for en vedvarende, professionel indsats, for tålmodighed, respekt og dialog, hvis de unge skal inkluderes og ikke ekskluderes

bortvisning på brud på vores regler. Det gør vi, hvis der er tale om stærk kriminalitet, eller hvis de unge er særligt behandlingskrævende på grund af stofmisbrug, men ellers skal jeg gerne indrømme, at vi viser stor langmodighed. De unge kommer til os, fordi de – populært sagt – opfører sig dårligt. Så vil det da være paradoksalt, hvis vi bortviser dem, fordi de opfører sig dårligt. Det hænger ikke sammen.

Og hvad er alternativet? Set i det store samfundsperspektiv er alternativet til anbringelsen på døgninstitution, at de for alvor bliver ekskluderet fra det almindelige samfund – hvad de i mange tilfælde ikke vil have noget imod. Dyb kriminalitet og hårdt stofmisbrug er nærliggende konsekvenser.

Det kan være, det er en billig løsning på meget kort sigt, når de i høj grad bliver overladt til at klare sig selv. Men ser man bare lidt frem i tid, er der store omkostninger både for den enkelte og for samfundet.

Forskellige problemer, forskellige løsninger

Er der da et alternativ i en anden form for behandling? Jeg er helt på det rene med, at det langt fra er alle børn og unge med sociale problemer, der hører hjemme på en døgninstitution.

Måske kan en intensiv indsats i hjemmet forebygge problemerne? Måske kan en familiepleje være løsningen? Måske kan kommunen tilbyde fleksible løsninger, hvor forældrene samarbejder med en institution om at få dagligdagen til at fungere?

Der er mange muligheder, og jeg vil ikke afvise løsninger, der forebygger anbringelser, hvis de seriøst og professionelt tager hånd om problemerne.

I den sammenhæng håber jeg, at kommunerne vil være opmærksomme på den viden og kunnen, der findes i døgninstitutionernes faglige miljøer. Vi ved, hvad vi har med at gøre, og vi vil hellere end gerne bruges i indsatsen for at give børnene de bedst mulige tilbud.

Jeg ved, at mange døgninstitutioner vil være parate til at gå ind i dette arbejde. Vi betragter nemlig ikke de alternative løsninger som konkurrenter til døgninstitutionerne, men som et helt nødvendigt supplement.

Samtidig er det min overbevisning, at tilbuddet om anbringelse på døgninstitution er den bedst mulige løsning for mange børn og unge.

Der er problemer, der er så massive, at de ikke kan klares i en almindelig familiepleje eller ved den ene eller den anden form for begrænset indsats i hverdagen.

Der er brug for en vedvarende, professionel indsats, for tålmodighed, respekt og dialog, hvis de unge skal inkluderes og ikke ekskluderes. Yder vi ikke den indsats, bliver resultatet nemt til endnu flere af de omkostningstunge enkeltmandsprojekter.

For mig er det en væsentlig pointe, at de problemer, som børnene og de unge har, er vidt forskellige. Det skal politikere, sagsbehandlere, pædagoger og alle andre involverede være bevidste om.

Det drejer sig nemlig ofte om særdeles komplekse problemstillinger.

Faktisk kunne jeg ønske, at vi havde mulighed for at operere med en niveaudeling baseret på tilnærmelsesvis objektive kriterier. Og i forhold til en sådan niveaudeling er jeg ikke i tvivl om, at døgninstitutionerne har deres berettigelse, hvis en del af de unge skal have en chance for et inkluderende voksenliv.

Det håber jeg bestemt heller ikke, at politikere, sagsbehandlere og andre involverede er i tvivl om. ■

DELTA I SOCIALPÆDAGOGENS
FACEBOOK-GRUPPE

ET RUM FOR FAGLIG REFLEKTION
OG ERFARINGSUDVEKSLING

[SL.DK/FACEBOOK](https://www.facebook.com/sl.dk/facebook)

SOCIALPÆDAGOGERNE I MEDIERNE

Kommunerne står fortsat alene om finansieringen**DK-Nyt 14. juni**

Regeringen og KL har nu indgået en økonomiaftale for størrelsen på kommunekassen i 2011. KL og regeringen er også blevet enige om, at regeringen skal fremsætte et lovforslag, der skal sikre, at kommunerne i højere grad selv kan beslutte, hvilke ydelser de vil tilbyde borgerne på området. Det bekymrer Socialpædagogerne: 'Det er et stort demokratisk problem, når KL og regeringen på den måde begynder at tinge om de udsatte grupperes retssikkerhed under økonomiforhandlingerne. Hvis kommunerne fremover selv skal vurdere, hvilke borgere de har råd til at hjælpe, så kan jeg godt have en frygt for, at de sætter overliggeren så den i højere grad passer kommunekassen end den enkelte borgers behov,' siger Benny Andersen.

Aftale om kommunernes økonomi i 2011**OA0.dk 12. juni**

Økonomiaftalen for 2011 lægger op til 'nulvækst' i den kommunale sektor. Det betyder ikke nødvendigvis uændret kommunalt serviceniveau, da antallet af ældre fx stiger. Der er i forvejen sparerunder i mange kommuner, og med nulvækst bliver det mere end hårdt for kommunerne at undgå velfærdsforringelser. Aftalen – som blev indgået den 12. juni – betyder at kommunerne kan bruge 230 mia. kr. på service i 2011 eller det samme som i 2010. Det vil sige nulvækst i den kommunale sektor. Samtidig bliver kommunernes anlægsbudgetter sat ned fra 20 mia. kr. i 2010 til 15 mia. kr. i 2011. Overordnet set er regeringen, Dansk Folkeparti og KL er enige om en række tiltag, der skal understøtte styringen af området med det formål at bremse udgiftsvæksten. Der bliver således ingen ændringen i finansieringen af det specialiserede socialområde, som Socialpædagogerne fx har foreslået: 'Vi har længe påpeget nødvendigheden af, at vi ser på finansieringen af området. Det er et stort problem, at man med denne aftale fastholder kommunernes eneansvar for økonomien, og igen bilder hinanden ind, at der bliver styr på økonomien, uden at staten påtager sig et medansvar,' siger Benny Andersen som er næstformand hos Socialpædagogerne.

Socialpædagoger glade for Benedikte Kiærs afvisning af KL**DK-Nyt 11. juni**

Socialminister Benedikte Kiær afviser KL's krav om lovændring på det specialiserede sociale område. Ministeren er ikke parat til at ændre grundpræmisserne i Serviceloven. Og den udmelding glæder Socialpædagogerne: 'Det er opløftende, at ministeren på den måde står ring om de udsatte grupperes retssikkerhed. 'Det er godt at høre, at ministeren er så klar i mælet, når det handler om at sætte KL på plads i deres iver for at skrue ned for kompensationsprincippet i Serviceloven. Det viser ikke bare, at vi har en socialminister der tager de svageste grupper alvorligt. Men også, at hun er enig med os og mange andre i, at det vil udgøre et stort demokratisk problem at snige en lovændring ind i økonomiforhandlingerne,' siger næstformand Benny Andersen. Ministeren kaldte de eksempler, KL i den seneste tid har fremlagt, for 'at sammenligne æbler og pærer' og opfordrer til at se tingene i større sammenhæng, og ikke ud fra enkeltsager.

Borgmestrene ønsker ny finansiering**Danske Kommuner 10. juni**

Står det til borgmestrene på landets rådhus, skal kommunerne være mere solidariske, når der skal betales regninger på det specialiserede socialområde. Ifølge en undersøgelse, som Megafon har lavet for Socialpædagogerne, svarer 74 procent af de 47 deltagende borgmestrene, at refusionen for de dyre enkeltsager bør udgøre en større del af finansieringen.

Socialpædagogerne : KL-ledelsen har ikke baglandet med sig**DK-Nyt 10. juni**

74 procent af borgmestrene svarer i Megafons undersøgelse for Socialpædagogerne, at refusionen for de dyre enkeltsager bør udgøre en større del af finansieringen. 'Megafon-tallene her viser, at KL ikke har alle borgmestrene med sig under de igangværende økonomiforhandlinger med regeringen. De sidder ved forhandlingsbordet og beder om lov til at slække på Servicelovens intentioner – i stedet for at kræve en ny form

for finansiering af området, sådan som et stort flertal af borgmestrene efterlyser i vores undersøgelse,' siger Kisten Nissen.

Borgmestrene ønsker ændring af socialområde**Ritzau og fem aviser 10. juni**

Kommuner og staten skal finde en ny måde at indrette socialområdet på. Det mener et flertal af borgmestrene i en undersøgelse, som Megafon har lavet for Socialpædagogernes Landsforbund. 'Staten skal mere ind over området for at sikre, at de borgere, det vedrører, bliver behandlet ens. Det vil være fint, at det stadig er kommunerne, der er sagsbehandlere, for vi er tættest på borgerne, men staten skal finansiere mere for at få den rigtige løsning,' siger Samsø borgmester Jørn Nissen (K). Holdningen fra borgmestrene vækker glæde hos Socialpædagogernes Landsforbund. 'Jeg er glad for, at borgmestrene siger, at vi skal se på økonomien på en mere hensigtsmæssig måde. Jeg mener, at der skal være en større refusion på de dyre enkeltsager, og der kan også være en budgetgaranti, hvor kommunerne bliver kompenseret for udgifter, der ligger ud over budgetter,' siger forbundsformand Kirsten Nissen. KL mener, at udgifterne til handicappede og anbringelser af børn er gået for vidt, hvilket er med til at dræne kommunekasserne.

Chokeret over KL-udmelding**Danske Kommuner 7. juni**

Der er brug for at se på de store udgifter på det specialiserede socialområde, mener KL's formand Jan Trøjborg (S), der efterlyser et opgør med tanken om, at de dyreste løsninger er de bedste. Den udmelding har skabt røre i Socialpædagogernes Landsforbund, hvor formand Kirsten Nissen mener, at KL lægger op til et afgørende brud med den danske velfærdsmodel. Hun kalder det et demokratisk problem, at KL forsøger at liste ændringer i serviceloven gennem økonomiforhandlingerne med regeringen. 'Nu må vi trække i håndbremsen, for det her vil ikke bare være et brud på den danske og roste velfærdsmodel og forringe en stor gruppe borgeres rettigheder. Det vil også bryde med alle tænkelige konventioner på områ-

der, som for eksempel FN's handicapkonvention og børnekonvention,' erklærer hun.

Nu må vi trække i håndbremsen, Trøjborg**DK-Nyt 7. juni**

KL's nye formand Jan Trøjborg lægger i en udtalelse op til, at kommunerne fremover er nødt til at dæmpe udgifterne til danskere med særlige behov. Trøjborg varslar derfor, at KL nu vil præsentere regeringen for krav om ændringer i den sociale lovgivning. 'Det er en uhørt manøvre. KL lægger på den måde op til et fundamentalt brud med den danske velfærdsmodel,' siger Kirsten Nissen. 'Det er et markant sporskifte fra den danske tænkning, hvor vi gerne vil måles på måden, vi behandler samfundets svageste. Og det er et opgør med serviceloven, som er en kompensationslovgivning. For ikke at tale om, at det er et stort demokratisk problem, når KL på den her måde som en tyv om natten forsøger at liste ændringer ind i Serviceloven under økonomiforhandlingerne.'

Specialundervisning er ekskluderet**TV2 Nyhederne 2. juni**

Ny undersøgelse viser, at udgifterne til specialundervisning er steget markant de seneste år. Det får undervisningsministeren til forslå, at flere af eleverne fra specialskolerne skal tilbage til folkeskolen. En ide, Socialpædagogernes formand Kirsten Nissen ikke støtter: 'Der er tale om en gruppe børn, der slet ikke kan rummes i folkeskolen.'

Redaktionen er afsluttet tirsdag den 15. juni 2010. Se flere presseklip på www.sl.dk/slmedierne

Døgninstitutionskonference

Den 29. september 2010 i Odense Congress Center

Målgruppen for konferencen er døgninstitutioner, kommunale politikere, kommunale medarbejdere og ledere med driftsansvar for døgninstitutioner og ansvar for indsatsen overfor udsatte børn og unge. Interesseorganisationer og andre interessenter på området.

Dagens program

09.30 Indskrivning og kaffe

10.00 Velkommen v. Kirsten Nissen, forbundsformand i Socialpædagogerne

Fremtidens døgninstitutioner – i et politisk og visionært perspektiv

- Oplæg og paneldebat med deltagelse af:
- Socialminister Benedikte Kiær
 - Formand for børne- og kulturudvalget i KL Jane Findahl
 - Formanden for Foreningen af Danske Døgninstitutioner Tine Theker Stryhn
 - Forbunds næstformand i Socialpædagogerne Benny Andersen
 - Børne- og Kulturchefforeningen Hanne Dollerup
 - Forældreforeningen FBU Alice Sørensen
 - En repræsentant for børnene og de unge Lisbeth Zornig Andersen

12.00 Frokost

13.00 Fremtidens døgninstitutioner – i et fagligt og organisatorisk perspektiv

Vælg en af følgende 4 workshops:

Workshop 1 Døgninstitutionernes indsats overfor små og mindre børn

Workshop 2 En sammenhængende indsats

Workshop 3 Kommunalt samarbejde om døgninstitutioner med en specialiseret indsats

Workshop 4 Ungegruppen og døgninstitutioner

15.00 Fremtidens døgninstitutioner – i et videns- og forskningsperspektiv

Under denne overskrift vil vi sætte fokus på den forskning og vidensproduktion, der er om og på døgninstitutionsområdet.

v. Kirsten Elisa Petersen, lektor ved DPU, og Ole Steen Kristensen, prof. cand.psych. ved Århus Universitet

16.00 Fangekoret fra Vridsløselille afslutter konferencen

Tilmeldingsfrist: 25. august. Pris: 750 kroner

Se hele programmet og tilmeld dig på www.sl.dk/doegnkconf

Konference og landsmøde for familieplejere

Vejle Center Hotel den 27.-28. september 2010

Familieplejere i centrum

Kost og trivsel hos familieplejere v/Frede Bräuner, Relationer og egenpleje hos familieplejere v.Anja Leavens. Livsglæde og arbejdsglæde hos familieplejere v. Karin Torp

Tilmeldingsfrist: 11. august 2010

Tilmelding og yderligere information på www.sl.dk/familieplejere

KREDSNYT

NORDJYLLAND

Cafemøder for familieplejere

Møderne afholdes 2. juni og 24. november hos Socialpædagogerne, Skansevej 90B, 9400 Nørresundby fra kl. 9-12. Som noget nyt vil vi afholde Cafemøder i 2010. Indhold vil være aktuelle emner og ellers et rum til udveksling af løst og fast. Der er ikke tilmelding til møderne, så bare mød op!

Sommerudflugt til Livø – en ø i Limfjorden

21. august kl. 8.30 – 21.00

Mødested: Gartneriet Kantine, Viren 14, Vodskov. Kl. 8.30 Morgenkaffe 'Gartneriet Kantine' Viren 14 (Hammer Bakker) Vodskov. Kl. 9.30 Afgang med bus til Rønbjerg. Kl. 11.00 Afgang med færgeren til Livø. Kl. 12.30 Frokost på Livø Kro (- drikkevarer). Kl. 13.30 Guidet tur Livø rundt Kl. 15.30 Afgang med færgeren til Rønbjerg. Kl. 17.30 Ankomst til Gartneriet og grill aften. Pris: Voksen: 125 kr. Børn under 12 år: 50 kr. Tilmelding senest den 9. august, med navn, CPR nr. og alder på børn, til Socialpædagogerne Nordjylland, Skansevej 90B, 9400 Nørresundby, tlf. 7248 6100 eller mail: nordjylland@sl.dk

STORSTRØM

Familieplejernes Dag i kreds Storstrøm

1. september kl. 9.00 – 14.30

3F's lokaler, Vingevej 1, 4760 Vordingborg. Generalforsamling i netværket for familieplejere i kreds Storstrøm. Netværkets vedtægter kan læses på kredsens hjemmeside, www.sl.dk/storstrom under fanebladet Familieplejere. Benny Andersen, næstformand hos Socialpædagogerne, fortæller om den aktuelle status på familieplejeområdet. Der bliver tid til debat med Benny. Vi giver en sandwich til frokost. Charlotte Rohde Larsen fra Psykinfo fortæller om centrets arbejde, og hvad man som familieplejer kan bruge centret til. Arrangementet er gratis for medlemmer. Ikke medlemmer opkræves kr. 150,-. Medlemmer fra kreds Midtjylland er velkomne. Tilmelding senest den 18. august til storstrom@sl.dk eller www.sl.dk/storstrom

SYDJYLLAND

Sommerudflugt til Egeskov, spisning på Gelsted Kro

25. august kl. 10.30

Vi mødes ved hovedindgangen. Pris for medlemmer 150 kr. + adgang til slottet 45 kr. Ikke medlemmer 250 kr + adgang til slottet 45 kr. Medbragt frokost må spises i parken Transport i egne bil (evt. samkørsel). Tilmelding senest den 18. august til Vitha Lindholm tlf. 7612 3856 eller Arne Larsen tlf. 7544 5488

DELTA I SOCIALPÆDAGOGENS
FACEBOOK-GRUPPE

ET RUM FOR FAGLIG REFLEKTION
OG ERFARINGSUDVEKSLING

SL.DK/FACEBOOK

INSTITUT FOR UDDANNELSE AF MISBRUGSBEHANDLERE

v. Arne Jakobsen, psykolog/psykoterapeut og Michael Holden, pædagog/psykoterapeut

Tilbyder: 1 års terapeutisk grundkursus med fokus på misbrug

Undervisning og træning i forhold til: misbrug, terapi, positiv tænkning, kontakt og relationer, samtaleteknik, overblik, rummelighed, forsvarsmekanismer, behov, konfliktløsning, lederskab m.m.

Hold 12 starter den 25. august 2010 (5 moduler á 3 døgn)

Hold 13 starter den 5. februar 2011

2-årig overbygning starter 7. oktober 2010 (8 moduler á 3 døgn m.v.)

Ring, mail og/eller se vores hjemmeside
hvis du ønsker nærmere oplysninger og tilmeldingsblanket

Ewaldsalle 58 · 6700 Esbjerg · tlf. 2270 0037 / 2961 8604 · mshj@esenet.dk · www.ifuam.dk

Træning i Den Anerkendende Dialog

Få gode redskaber når du som en betydningsfuld person skal hjælpe børn, unge og familier på vej.

Hold 7: 1.modul 06-07 september 2010

2.modul 16-17 november 2010

3.modul 24-25 januar 2011

Pris: kr. 10.300,- incl. fortæring og materiale.

Tilmelding og yderligere oplysninger.

www.naldalhus.dk • tlf. 98 57 35 35

NALDALHUS
Jacob Møllers Gade 4 • 9560 Hadsund

UDVIKLINGS- OG FORSKNINGSFONDEN

Udviklings- og Forskningsfonden er Socialpædagogerne og BUPL's fælles fond til støtte for pædagogisk udviklingsarbejde og pædagogisk forskning. Der uddeles cirka to millioner kroner om året.

Læs mere på www.slbupl-fond.dk

LB-FONDEN til ALMENVELGØRENDE FORMÅL

13. UDDELING 2010

Det er fondens primære formål at yde støtte til kulturelle, uddannelsesmæssige og/eller forskningsmæssige formål til gavn for undervisningsområdet

Der er i 2010 1 mio. kr. til uddeling i én stor og en række mindre portioner

LB-Fonden har besluttet i år i særlig grad at tilgode projekter, der sigter på viden(s)deling. Fondsbestyrelsen lægger altid stor vægt på at støtte projekter, der kan få betydning for mere end en enkelt institution. Men da der i hele uddannelsesverdenen fortsat laves for meget udviklingsarbejde, som for få – også inden for den enkelte institution – hører om og lærer af, sættes hovedfokus i år på konkrete initiativer til at fremme deling og spredning af viden og erfaringer.

Udmeldingen af et årets hovedtema medfører ikke, at ansøgninger med andre tilgange udelukkes. Uddeling finder sted i december 2010.

Ansøgningsskema skal rekvireres på www.lb.dk og indsendes senest 15. september 2010 til:

LB-FONDEN

Lærerstandens Brandforsikring G/S, Farvergade 17, 1463 København K
Gerne som mail til ibt2@lb.dk

LB-Fonden til Almenvelgørende Formål er stiftet 1997 af Lærerstandens Brandforsikring G/S

KALENDER

Omtale i vores aktivitetskalender må højst fylde 50 ord, dvs. arrangementets titel, tid og sted, deltagerbetaling, optagelseskræfter og frister.

Medlemmernes pensionsordning – overblik og indsigt Introduktionskursus for tillidsrepræsentanter

Kurset er for tillidsrepræsentanter og -suppleanter, ansatte og bestyrelsesmedlemmer i de faglige organisationer samt andre, som har brug for viden om den pensionsordning, de og deres kolleger har i PKA.

Vi tilbyder en gennemgang, som giver et indblik i hvordan pensionsordningen er sammensat. PKA betaler kursus- og rejseudgifter. Kurset betragtes som led i de faglige organisationers egen uddannelse af tillidsrepræsentanter. Deltagerne kan derfor forvente at få tjenestefrihed efter gældende regler. Pensionskassen refunderer tabt arbejdsfortjeneste efter aftale mellem PKA og den faglige organisation. Kurset varer en dag, og i 2010 tilbyder vi 6 kurser rundt omkring i landet. Læs mere på www.pka.dk under 'Pensionskasserne' og 'Møder og kurser'. Her kan du også se, hvordan du tilmelder dig.

16. – 17. september Recovery-konference

Om pædagogikken i socialpsykiatrien: Om blandt andet recovery i praksis, bruger-positioner og værdier og praksis i recovery-orienterede organisationer og tilbud. Sted: Comwell Rebild Bakker, Skørping. Arrangør: UC Nordjylland og UC Syddanmark. Pris: Mellem 1.375-3.505. Læs mere på www.ucsyd.dk, klik på 'Efter- og videreuddannelse' og derefter på 'Efter- og videreuddannelse, UC Syd'

27. august kl 9.00 – 15.30 Temadag: Konflikt uden konfrontation

Psykolog Bo Hejlskov står for temadagen, som er en del af Projekt Vold som Udtryksform. Her bliver deltagerne gennem oplæg og metoder klædt fagligt på til at undgå vold og trusler i temaer som Personalets tænkning om brugeren, Konflikter og metoder, Tilgangen til konflikter, Kravtilpasning, Rogivende håndtering (Low Arousal-metoden blandt andet) og Afledning. Arrangør: Socialt Udviklingscenter SUS. Sted: Hotel Radisson Blu Scandinavia Amager Boulevard 70 2300 København S. Pris: 575 kr. inkl. materialer og forplejning. Tilmelding senest 2. august på www.sus.dk under Arrangementer

9. september kl. 9.30 – 16.00 Konference: De Utrolige År med Carolyn Webster-Stratton

Konference, hvor Carolyn Webster-Stratton fortæller om de evidensbaserede programmer, hun har forsket i og udviklet gennem de seneste 25 år. Programserien De Utrolige År har til formål at øge trivslen i familier med børn, som har en udadreagerende og vanskelig adfærd. Målgruppen for De Utrolige År er børn og familier med børn i alderen 0-12 år. Programmerne i De Utrolige År er rettet mod henholdsvis forældrene, de professionelle omkring børnene og endelig børnene selv. De Utrolige År kan med andre ord anvendes i en helhedsorienteret social indsats. Arrangør: Servicestyrelsen. Sted: Radisson Blu H.C. Andersen Hotel, Odense. Pris: 600 kr. Se mere på www.servicestyrelsen.dk

29. september kl. 9.30 – 16.30 Konference: Fremtidens døgninstitutioner

Målgruppen for konferencen er døgninstitutioner, kommunale politikere, kommunale medarbejdere og ledere med driftsansvar for døgninstitutioner og ansvar for indsatsen overfor udsatte børn og unge. Interesseorganisationer og andre interessenter på

området. Socialpædagogerne ønsker at sætte et tiltrængt fokus på døgninstitutionsområdet – på indholdet, på mulighederne og på udviklingspotentialerne. Hvad vil samfundet, ministeriet, de folkevalgte, kommunerne, medarbejderne og børnene med døgninstitutionerne fremover? Hvordan sikrer vi en optimal kvalificeret faglig indsats på døgninstitutionerne? Sted: Odense Congress Center, Ørbækvej 350, 5220 Odense SØ. Pris: 750 kroner. Arrangør: Socialpædagogerne. Tilmeldingsfristen er onsdag den 25. august 2010.

SOCIALPÆDAGOGERNES KLAGENÆVN

Hvis du vil klage...

Hvis du mener, at der er begået fejl eller forsømmelser ved behandling af din sag – enten i kredsen eller i forbundet – kan du få din klage behandlet af Socialpædagogernes Klagenævn.

For at Socialpædagogernes klagenævn kan behandle en sag, skal du først have udnyttet det interne klagesystem i Socialpædagogerne. Sagen må endvidere ikke være rejst ved domstolene.

Klagenævnet består af en dommer samt to medlemmer af Socialpædagogerne. Nævnet er uafhængigt af Socialpædagogerne og nævnets udtalelser er vejledende.

Hvad kan du klage over:

Du kan klage over sagsbehandlingen i Socialpædagogerne i individuelle medlemssager, hvor du som medlem har en væsentlig, individuel interesse. En individuel medlemssag er eksempelvis en afskedigelsessag, en arbejdsskadesag, en social sag eller en lønsag, hvor Socialpædagogerne har bistået dig.

Du kan ikke klage over forbundets kollektive interessevaretagelse, eksempelvis overenskomstresultat, eller generelle fagpolitiske beslutninger truffet af forbundet.

Klagevejledning:

Ved sagens afslutning vil du modtage en klagevejledning fra Socialpædagogerne.

I forbindelse med indgåelse af indivi-

duelle lønftaler vil du ikke modtage en klagevejledning. Du har dog fortsat mulighed for at klage over Socialpædagogernes bistand i forbindelse med indgåelse af lønftaler.

Klagefrist:

Din klage skal være Socialpædagogerne/Klagenævnet i hænde senest fire uger efter at du har modtaget afgørelsen. I forbindelse med individuelle lønftaler er der ingen klagefrist.

Kreds niveau:

Hvis du vil klage over fejl og forsømmelser i forbindelse med en sag, der er behandlet i kredsen, skal du først klage til kredsbestyrelsen.

Forbunds niveau:

Hvis du er utilfreds med kredsbestyrelsens afgørelse, kan du herefter klage til Socialpædagogernes Forretningsudvalg.

Klagenævn:

Såfremt du er utilfreds med Forretningsudvalgets afgørelse, kan du klage til Socialpædagogernes Klagenævn. Klagenævnet har adresse udenfor Socialpædagogerne og din skriftlige klage skal derfor sendes til:

**Socialpædagogernes
Klagenævn
c/o landsdommer Tine Vuust
Østre Landsret
Bredgade 59
1260 København K**

FAGLIGE NETVÆRK

WWW.SL.DK/NETVÆRK

For medlemmer, der arbejder inden for følgende områder:

Socialpædagoger ansat ved somatiske og psykiatriske afd.
www.sl.dk/hospsyk

Netværksansvarlig:
Jesper Leschly Pedersen
Marslev Byvej 19, 5290 Marslev
Tlf. privat 6595 1877 / 4092 5321
mail: jesperped@dbmail.dk

Økonomiansvarlig:
Peter Beck Epstein
Tlf. arb. 7789 2106
mail: peter-epstein@hotmail.com

Sikrede døgninstitutioner for unge under 18 år
www.sl.dk/sikrede

Netværksansvarlig:
Kurt Rasmussen
Munkebjergvej 50,
5000 Odense C
Tlf. 6614 2129
mail: munkebjergvej50@privat.dk

Økonomiansvarlig:
Mette K. Andersen
Tlf. 4752 8467

Domfældte
www.sl.dk/domfaeldte
udviklingshæmmede

Netværksansvarlig:
Jens Jørgen Carstensen
Boinstitutionen
Grønnebæk
Afdeling Kompasrosen
Mosevej 1A
6630 Rødding
Tlf. 7355 2004
mail: jensjca@stofanet.dk

Fagligt Ældre-netværk
www.sl.dk/aeldre

Netværksansvarlig:
Hanna Hansen
Bøgegården 40
4300 Holbæk
mail: hannh@holbkom.dk

Økonomiansvarlig:
Else Marie Sørensen
Tlf. 7544 5588

Senhjerneskadede og bevægelsehandicappede
www.sl.dk/s&b

Netværksansvarlig:
Vanda Thorup
Neuro/fysisk Handicapcenter
Bygholms Allé 2, 8260 Viby J.
Tlf. 8733 8460 / mobil 5157 5512
vtr@fa.aarhus.dk

Økonomiansvarlig:
Jytte Jelstrup
Mobil: 2879 2089
jytte.jelstrup@koege.com

Hjemmesideansvarlig:
Niels Schmidt
7445 0976

Stofmisbrugsområdet
www.sl.dk/stofmisbrugsområdet

Netværksansvarlig:
Ingelis Langgaard
KABS, Bakken 3
2600 Glostrup
Tlf. 2032 7151
mail:
ingelislanguaaard@glostrup.dk

Økonomiansvarlig:
Ingrid Lund Sørensen
Tlf. 5150 2782
mail: ingsf@fa.dk

Kuratorer/familiepleje-konsulenter
www.sl.dk/kuratorer

Netværksansvarlig:
Esben Bohøj
Ungdomscentret
Sønderallé 33, 8000 Århus C
Tlf. 8940 5227 eller 2920 3648
e-mail: ebo@aarhus.dk

Døve
www.sl.dk/dove

Netværksansvarlig:
Anne Buss
Center for Døve AJ (www.cfd.dk)
Boprojekt Vision 18
Tlf. 2140 2503
mail: annebuss@tdcadsl.dk

Sindslidende
www.sl.dk/sindslidende

Netværksansvarlig:
Else Margrethe Tvilhøj
Langelinie 126
5230 Odense M
mail: emt@tvilhoj.dk

Økonomiansvarlig:
Morten Schuster
tlf. arb. 3957 5632

Aflastningsinstitutioner
www.sl.dk/aflastning

Netværksansvarlig:
Trine Julin Johnsen
Landerslevvej 67
3630 Jægerspris
Tlf. 2122 8452

Økonomiansvarlig:
Lillian Jensen
Tlf. 9721 0291

Kommunale fritidstilbud til mennesker med fysiske og psykiske funktions-nedsættelser
www.sl.dk/fritidstilbud

Netværksansvarlig:
Jette Hedensted
Tusindfryd
Gulkrog 1,
7100 Vejle
Tlf. 7644 6060
mail: jehed@vejle.dk

Marginaliserede og udstødte
www.sl.dk/marginaliserede

Netværksansvarlig:
Peder Larsen
St. Dannesbo
Bryllevej 20, 5250 Odense SV
Tlf. 6028 0575

Økonomiansvarlig:
Gitte Helle Lundgren
Tlf. 6396 0211
gilul@odense.dk

Opholdssteder
www.sl.dk/opholdssteder

Netværksansvarlig p.t.:
Niels Lønbæk Pedersen
Brolæggerstræde 9
1211 København K
Tlf. 7248 6000
mail: nlp@sl.dk

Familiepleje
www.sl.dk/familieplejenetvaerk

Netværksansvarlig:
Lilli Bach Andersen
Løjenkærvej 16, 8300 Odder
Tlf. 8692 8257
mail: toesen@andersen.tdcadsl.dk

Småbørns- og familieinstitutioner
www.sl.dk/smabørnsinstitutioner
www.sl.dk/familieinstitutioner

Netværksansvarlig:
Irene Larsen
Stendyssehaven
Skovsbovej 101
5700 Svendborg
Tlf. 6217 2060

Lærere ansat på døgninstitutioner
www.sl.dk/lærer

Netværksansvarlig:
Flemming Kjærgaard
Behandlingshjemmet Sølyst
Færgevej 3
5800 Nyborg
Tlf. 6333 7090
mail: fkan@nyborg.dk
fax: 6333 6969

Meld dig ind i DIT netværk på www.sl.dk/netvaerk

Hjælper vi politikerne?

Af Jan Vestergaard,
tillidsrepræsentant

Nu er det igen ved at være den tid på året, hvor husholdningsbudgetterne i kommunerne skal handles af. Jeg vil ikke bruge mange anslag på at redegøre for situationen – men skidt ser det ud!

Jeg begiver mig nu ud i dilemmafyldt farvand, jeg har flere spørgsmål end svar – og jeg kan skyde alle mine argumenter og overvejelser ned, både fra den ene og anden side. Men debatten er værd at tage – uanset hvor man står.

Har politikere og embedsmænd fat i noget, når de siger, at vores konsekvensbeskrivelser er skudt over mål – og at vi aldrig kommer med forslag til, hvordan vi kan være med til at løse den økonomiske udfordring? Svaret må være både ja og nej.

Mange af mine kolleger vil helst have alt, der minder om besparelser, 'trukket ned over hovedet' – da de under ingen omstændigheder vil være med til at pege på forringelser af deres arbejdsvilkår.

Andre peger på, at vi ikke skal nikke ja til ret meget, før nogen vil skyde os i skoene, at vi selv har været med til at vedtage en besparelse.

Vi kan som personale have en interesse i at være med til at beskrive konsekvenserne af de forslag, politikerne arbejder med. Det er dog ret vigtigt, at det, man skriver, faktisk også er, sådan det bliver.

Jeg ser desværre tit, at når vi året efter i MED-systemet forsøger at samle op på, hvad det har betydet noget for borgerne (for det er den vinkel, vi tager – os er det jo ikke synd for), så oplever jeg, at det kniber med at finde eksemplerne. De skrækelige konsekvenser, vi beskrev året før, er udeblevet.

Misforstå mig ikke, jeg ved godt, at der er konsekvenser, men sjældent i et omfang, der er 'slem' nok til, at man kan få politikere eller medier i tale.

Lad mig komme med nogle få, men ganske banale og åbenlyse bud på hvorfor:

- Vi løber endnu hurtigere.
- Vi accepterer at bøje lidt i arbejdstidsreglerne (for eksempel ved at tage på koloniture uden helt at kunne overholde arbejdstidsreglerne).
- Vi vil ikke være det bekendt over for de mennesker, vi arbejder med.

Det meste kan vel tilskrives vores faglige stolthed – og et forsøg på at 'skjule', at vi ikke altid kan gøre det så godt, som vi tidligere kunne. Ikke bevidst, men vel nærmest som en omvendt forsvarsmekanisme – så vi selv kan holde det ud.

Det er jo både godt og skidt, at vi alt for sjældent tør kaste håndklædet i ringen.

Godt for beboerne og kommunens økonomi.

Skidt fordi vi – sat lidt på spidsen – er med til, at det kan lade sig gøre at udvande kvaliteten i arbejdet på vores område. Når vi løber hurtigere og bøjer regler, så er vi vel med til, at det kan lade sig gøre?

Det er ikke vores opgave som socialpædagoger at fastlægge serviceniveaet.

Det må til enhver tid være politikerens opgave!

Det er til gengæld vores opgave at holde politikerne fast på deres ansvar. Og – igen og igen – at minde politikerne og omverdenen om, at det er det, man vælger politikere til. ■

Jan Vestergaard er TR på Døgncentret for Børn & Unge (DCBU) i Esbjerg, FTR for Socialpædagogerne i Esbjerg Kommune, Bestyrelsesmedlem i Socialpædagogerne Sydjylland og medlem af Hovedbestyrelsen.

- Vil I på jeres arbejdsplads komme med forslag til, hvor der kan spares?
- Har vi selv et ansvar, når vi 'skjuler' besparelserne ved at løbe hurtigere og bøje regler?
- Hvad kan man gøre, så konsekvenserne bliver mere synlige?

Deltag i debatten på
socialpaedagogen.dk/prik